

Ο ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ ΜΗΝΑΣ ΧΑΤΟΡ

Ημέρα πρώτη του μηνός Χατούρ

- 1) *Το μαρτύριο των αγίων Μαξίμου, Νουμίτιου, Βίκτωρος και Φιλίππου.*
- 2) *Μνήμη του αγίου αποστόλου Κλεόπα και της συνοδείας αυτού.*

1) Την ημέρα αυτή μαρτύρησαν οι αγωνιστές άγιοι Μάξιμος, Νουμίτιος, Βίκτωρ και Φίλιππος, οι οποίοι έζησαν επί των ημερών του αυτοκράτορα Δεκίου. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του, οι Επτά Παίδες εξαφανίστηκαν μέσα στη σπηλιά ενός όρους στην Έφεσο.

Οι εν λόγω τέσσερις άγιοι ήταν από την Αφρική και ήταν πνευματικοί αδελφοί εμπνεόμενοι από τον θείο έρωτα. Η αγάπη για τον Χριστό ήταν εκείνη που τους συγκέντρωσε μαζί. Όταν ο αυτοκράτορας Δέκιος υπέβαλλε σε βασανιστήρια τους χριστιανούς, οι τέσσερις άγιοι συμφώνησαν να ομολογήσουν την πίστη τους.

Προσήλθαν λοιπόν ενώπιον του επάρχου και ομολόγησαν ότι είναι χριστιανοί και ότι μόνο τον Χριστό προσκυνούν και λατρεύουν. Ο έπαρχος διέταξε να μαστιγωθούν και να ραβδισθούν, κάτι που επαναλήφθηκε πολλές φορές. Επίσης, τους έκαψαν την πλάτη με πυρωμένες ράβδους. Μετά τους έτριψαν τα σώματα με τρίχινα κουρέλια βουτηγμένα σε ζύδι και αλάτι.

Παρ' όλα αυτά τα φρικτά βασανιστήρια, έμειναν εδραίοι στην πίστη τους. Μερικοί από τους παρισταμένους, όταν είδαν την αντοχή και την υπομονή των αγίων, πίστεψαν στον Κύριο Χριστό. Τελικά, ο έπαρχος διέταξε άλλοι από τους αγίους να αποκεφαλισθούν και άλλοι να θανατωθούν με ξίφος. Έτσι, όλοι έλαβαν τον στέφανο του μαρτυρίου.

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα τελείται η μνήμη του αγίου αποστόλου Κλεόπα και της συνοδείας αυτού.

Οι άγιοι αυτοί πορεύονταν προς το χωριό Εμμαούς, όταν, συζητώντας μεταξύ τους, συνειδητοποίησαν ότι ο ίδιος ο Ιησούς ήταν δίπλα τους και προχωρούσε μαζί τους. Όταν ακόμη δεν είχαν αντιληφθεί ότι ήταν Εκείνος, τους είπε: «Ανόητοι και βραδυκάρδιοι στο να πιστεύετε σε όλα όσα είπαν οι προφήτες! Δεν έπρεπε να πάθει όλα αυτά ο Χριστός και να εισέλθει στη δόξα του;». Αργότερα, όταν κάθισε μαζί τους στο τραπέζι, πήρε άρτο, τον ευλόγησε, τον τεμάχισε και τους έδωσε να φάνε από αυτόν. Τότε οι οφθαλμοί τους άνοιξαν και Τον αναγνώρισαν, αλλά Εκείνος έγινε άφαντος από μπροστά τους (Λουκ. 24:13-31). Ο άγιος Κλεόπας και η συνοδεία αυτού ανήκαν στους εβδομήκοντα δύο αποστόλους.

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα δευτέρα του μηνός Χατούρ

1) Η κοίμηση του αγίου Πέτρου Γ', εικοστού εβδομού πατριάρχου Αλεξανδρείας.

1) Την ημέρα αυτή κατά το έτος 481 μ.Χ. κοιμήθηκε ο μέγας άγιος αββάς Πέτρος Γ', εικοστός έβδομος πατριάρχης Αλεξανδρείας. Εξελέγη πατριάρχης μετά την κοίμηση του αγίου Τιμοθέου, εικοστού έκτου πατριάρχου.

Λίγο μετά την ενθρόνισή του στον αποστολικό θρόνο, έλαβε επιστολή από τον άγιο Ακάκιο, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, στην οποία ομολογούσε τη μία φύση του Χριστού, σύμφωνα με την πίστη των αγίων Κυρίλλου και Διοσκόρου. Επίσης, έλεγε σαφώς στην επιστολή αυτή ότι δεν είναι ορθό να αναγνωρίζουμε δύο χωριστές φύσεις στον Χριστό μετά την ένωση, καθώς, σε αντίθετη περίπτωση, η ωφέλεια της ενώσεως θα απέβαινε μάταιη. Ο αββάς Πέτρος απάντησε με επιστολή, στην οποία καθιστούσε σαφές ότι ο αββάς Ακάκιος δέχεται την ορθόδοξη πίστη. Την επιστολή την απέστειλε με τρεις μορφωμένους επισκόπους στον αββά Ακάκιο, ο οποίος τους υποδέχθηκε με τιμή και τους ζήτησε να συμπροσευχηθούν στη Θεία Λειτουργία.

Ο αββάς Ακάκιος ανέγνωσε την επιστολή στους δικούς του ανθρώπους και τους ακολούθους του. Ύστερα συνέγραψε άλλη καθολική επιστολή στον αββά Πέτρο. Όταν ο αββάς Πέτρος την έλαβε, συγκέντρωσε τους επισκόπους και τους πατέρες, και τους την ανέγνωσε. Όλοι χάρηκαν απεριόριστα και θαύμασαν το περιεχόμενο της επιστολής, ιδιαίτερα δε τις εξηγήσεις που περιλαμβάνονταν σ' αυτήν, αναγνωρίζοντας έτσι την αδελφότητά τους με τον αββά Ακάκιο στην ορθόδοξη πίστη.

Ο αββάς Πέτρος υπέστη πολλές δοκιμασίες από εκείνους που ήταν αντίθετοι στη θρησκεία του και την άποψή του. Εξορίστηκε μία φορά από τον θρόνο του, αλλά αργότερα αποκαταστάθηκε, Στην εξορία δίδασκε αδιάλειπτα το ποιμνιό του. Τους κήρυττε με γραπτά μηνύματα και, όταν ήταν παρών, με τους λόγους του. Αφού έμεινε επί οκτώ έτη στο πηδάλιο της Αποστολικής Έδρας του αγίου Μάρκου, κοιμήθηκε εν ειρήνη.

*Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα τρίτη του μηνός Χατούρ

- 1) Η κοίμηση του αγίου Κυριακού.
- 2) Η κοίμηση του αγίου Αθανασίου και της αδελφής του Ειρήνης.

1) Την ημέρα αυτή κοιμήθηκε ο άγιος πατέρας Κυριακός. Ο πνευματικός αυτός αγωνιστής μεγάλωσε στην Κόρινθο της Ελλάδος. Ήταν γιος χριστιανών γονέων, οι οποίοι τον ανέθρεψαν με τα νόματα της πίστεως. Τον πήγαν στον αββά Πέτρο, επίσκοπο Κορίνθου, ο οποίος ήταν εξάδελφός του, και τον χειροθέτησε αναγνώστη. Ο Κυριακός μελετούσε συνεχώς, εντρυφώντας ιδιαίτερα στην ερμηνεία της Αγίας Γραφής, ένα αντικείμενο στο οποίο ξεπέρασε πολλούς της εποχής του. Ο αββάς Πέτρος, ο οποίος του ανέθεσε να αναγινώσκει στους πιστούς στην εκκλησία και στον ίδιο τον επίσκοπο στο κελλί του, ήταν πολύ ευχαριστημένος μαζί του.

Όταν ήταν δεκαοκτώ ετών, οι γονείς του τον ρώτησαν αν ήθελε να παντρευθεί, αλλά εκείνος απάντησε αρνητικά. Τους ζήτησε την άδεια να επισκεφθεί μία μονή με σκοπό να πάρει την ευλογία από τους αγίους μοναχούς της. Συνέχισε να επισκέπτεται τη μονή από καιρού εις καιρόν και επεθύμησε να ενδυθεί το μοναχικό ράσο. Πήγε στην αγία πόλη των Ιεροσολύμων και επισκέφθηκε τον τοπικό επίσκοπο αββά Κύριλλο, στον οποίο εξέθεσε την επιθυμία του να γίνει μοναχός. Ο αββάς Κύριλλος ενέκρινε την επιθυμία του και προφήτευσε ότι θα γίνει ένας μεγάλος πατέρας, ότι θα έχει πολλά χαρίσματα και ότι πολλές ψυχές θα φωτισθούν από τη διδαχή του. Ο επίσκοπος του έδωσε την ευλογία του και τον έστειλε στον μεγάλο πατέρα Ευθύμιο, τον πατέρα των μοναχών της Παλαιστίνης.

Ο πατέρας Ευθύμιος τον δέχθηκε με χαρά και τον ενέδυσσε το μοναχικό ράσο. Τον εμπιστεύθηκε σε έναν από τους γέροντες της μονής, ο οποίος τον δίδαξε την οδό της αρετής και του αποκάλυψε τα τεχνάσματα του σατανά. Ο αββάς Κυριακός έζησε ενάρετο βίο, με μεγάλη άσκηση, φόβο Θεού, ταπείνωση και ευσέβεια. Ο Θεός του έδωσε το χάρισμα της ιάσεως: έτσι, θεράπευε όλους εκείνους που προσέρχονταν στη μονή με όλων των ειδών τις ασθένειες ή τις αναπηρίες. Οι αρετές και η αγιότητά του έγιναν γνωστές παντού.

Ο άγιος αυτός άνδρας συνόδευσε τον επίσκοπο Ιεροσολύμων αββά Κύριλλο στην Οικουμενική Σύνοδο των εκατόν πενήντα πατέρων που συγκεντρώθηκαν στην Κωνσταντινούπολη για τον Μακεδόνιο, τον εχθρό του Αγίου Πνεύματος. Ο αββάς Κυριακός αντιμετώπισε επιτυχώς τα επιχειρήματα του Μακεδονίου και τον κατατρόπωσε με μαρτυρίες και αποδείξεις. Ο άγιος Κυριακός κοιμήθηκε σε βαθύ γήρας. Ο Κύριος τέλεσε πολλά σημεία και θαύματα διά του σκηνώματος του αγίου, το οποίο μέχρι σήμερα φυλάσσεται σε μονή των Ιεροσολύμων, χωρίς καμμία φθορά ή αλλοίωση, σε σημείο να νομίζει όποιος το βλέπει σήμερα ότι ο άγιος κοιμήθηκε μόλις λίγο καιρό πριν. Περισσότερα από επτακόσια έτη πέρασαν από την κοίμησή του μέχρι τη συγγραφή του βίου του. Έζησε επί των ημερών του Μεγάλου Θεοδοσίου, προς το τέλος του τέταρτου μεταχριστιανικού αιώνα.

Οι πρεσβείες του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα κοιμήθηκαν ο άγιος Αθανάσιος και η αδελφή του Ειρήνη, οι οποίοι υπέφεραν φρικτά βασανιστήρια στα χέρια του Μαξιμιανού. Καθώς δεν μπόρεσε να τους μεταστρέψει από την πίστη τους στον Χριστό, διέταξε να τους πετάξουν σ' έναν άδειο λάκκο και να τον σφραγίσουν. Εκεί και κοιμήθηκαν.

Οι πρεσβείες τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα τετάρτη του μηνός Χατούρ

1) Το μαρτύριο των αγίων Ιωάννη και Ιακώβου, επισκόπων Περσίας.

2) Το μαρτύριο των αγίων Επιμάχου και Αδριανού.

1) Την ημέρα αυτή οι άγιοι Ιωάννης και Ιάκωβος μαρτύρησαν στα χέρια του Σαπούρ, γιου τού Ορμούζ, βασιλιά της Περσίας.

Όταν ο βασιλιάς αξίωσε από τους αγίους να προσκυνήσουν τον ήλιο και τη φωτιά, και να τους προσφέρουν θυσία, εκείνοι αρνήθηκαν. Αντιθέτως, εξακολούθησαν να διδάσκουν τον λαό και να τον στερεώνουν στην πίστη του Κυρίου Χριστού, στον Οποίο ανήκει η δόξα. Έτσι, ο βασιλιάς διέταξε να υποβληθούν σε φρικτά βασανιστήρια. Καθώς εκείνοι, παρά τα βασανιστήριά τους, δεν αρνούσαν την πίστη τους και δεν έπαυαν να διδάσκουν τον λαό και να τον ενδυναμώνουν, ο βασιλιάς διέταξε να τους πετάξουν στη φωτιά. Παρέδωσαν την ψυχή τους στα χέρια του Κυρίου Χριστού, λαμβάνοντας έτσι τον στέφανο της δόξης μετά πάντων των αγίων.

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα μαρτύρησαν στην πόλη τους οι άγιοι Επίμαχος και Αδριανός, οι οποίοι ήταν από τη Ρώμη. Κάποιοι τους κατηγορήσαν στον διοικητή της πόλεως, τον οποίο είχε διορίσει ο αυτοκράτορας Μαξιμιανός, ότι είναι χριστιανοί.

Ο διοικητής τούς έφερε ενώπιόν του και τους ρώτησε για την πίστη τους. Εκείνοι ομολόγησαν ότι είναι χριστιανοί. Κατόπιν τον επιτίμησαν για το ότι είχε εγκαταλείψει τη λατρεία του Θεού, ο Οποίος δημιούργησε τον ουρανό, τη γη και όλα όσα είναι σ' αυτά. Επίσης, τον επέπληξαν για το ότι λάτρευε τα είδωλα, που είναι φτιαγμένα από ανθρώπους, τα οποία ούτε να δουν μπορούν ούτε ν' ακούσουν και είναι κατοικητήρια του σατανά, ο οποίος παραπλανεί τους ανθρώπους οδηγώντας τους στη λατρεία των ειδώλων αυτών. Ο διοικητής απόρησε με την τόλμη τους και διέταξε να αποκεφαλισθούν. Έτσι, έλαβαν τον στέφανο του μαρτυρίου.

Οι πρεσβείες τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα πέμπτη του μηνός Χατούρ

1) *Η θαυματουργική εμφάνιση της τιμίας κάρας του αγίου Λογγίνου του στρατιώτου.*

2) *Το μαρτύριο του αγίου Τιμοθέου και η ανακομιδή του λειψάνου του αγίου Θεοδώρου του ηγεμόνος στην πόλη Σοτμπ.*

1) Την ημέρα αυτή εμφανίσθηκε θαυματουργικά η τιμία κάρα του αγίου Λογγίνου του στρατιώτου, ο οποίος τρύπησε με τη λόγχη του την πλευρά του Σωτήρος μας όταν ήταν επάνω στον σταυρό. Ο αυτοκράτορας Τιβέριος Καίσαρ έστειλε έναν στρατιώτη στην Καππαδοκία για να αποκεφαλίσει τον άγιο αυτό, όπως αναφέρεται στην εικοστή τρίτη του μηνός Αμπίμπ. Ο στρατιώτης, αφού εξετέλεσε τη διαταγή, έφερε την κεφαλή στα Ιεροσόλυμα και την άφησε στα χέρια του Ποντίου Πιλάτου. Ο Πιλάτος την έδειξε στους Ιουδαίους, οι οποίοι χάρηκαν γι' αυτό. Ο Πιλάτος διέταξε να ταφεί η κεφαλή σ' έναν σωρό από ακαθαρσίες έξω από τα Ιεροσόλυμα.

Υπήρχε μια γυναίκα που είχε πιστέψει χάρη στον άγιο Λογγίνο όταν εκείνος κήρυττε στην Καππαδοκία. Όταν τον αποκεφάλιζαν, εκείνη ήταν μάρτυρας του γεγονότος, καθώς στεκόταν κοντά δακρυσμένη. Αργότερα η γυναίκα αυτή τυφλώθηκε. Έτσι, πήγε μαζί με τον γιο της στα Ιεροσόλυμα για να λάβει την ευλογία των Αγίων Τόπων, και ιδιαίτερα του Παναγίου Τάφου, με την ελπίδα να επανακτήσει το φως της. Όταν έφθασε στα Ιεροσόλυμα, ο γιος της έχασε τη ζωή του. Η γυναίκα μετά απ' αυτό λυπήθηκε πολύ και έπεσε σε μεγάλη θλίψη εξαιτίας της κατάστασής της, καθώς δεν υπήρχε κανείς να τη βοηθήσει να επιστρέψει στην πατρίδα της.

Ενώ κοιμόταν λοιπόν, είδε τον άγιο Λογγίνο, και μαζί του να είναι ο γιος της, που είχε φύγει απ' τη ζωή. Ο άγιος την οδήγησε εκεί που είχε ταφεί η κεφαλή του και της υπέδειξε να την πάρει. Όταν ξύπνησε, έβραζε για το μέρος εκείνο, μέχρι που το βρήκε. Σκάβοντας στο έδαφος, ένα γλυκό άρωμα από θυμίαμα αναδύθηκε. Όταν έφθασε στην κεφαλή του αγίου, μέγα φως πήγασε από αυτή· αμέσως οι οφθαλμοί της άνοιξαν και μπορούσε πλέον να βλέπει. Δόξασε τον Κύριο Χριστό, ασπάστηκε την κεφαλή, την άλειψε με αρώματα και την τοποθέτησε μαζί με το σώμα του γιου της. Ύστερα απ' όλα αυτά, γύρισε στην πατρίδα της δοξάζοντας τον Κύριο Χριστό, ο οποίος ετέλεσε θαύματα διά των αγίων Του.

Οι προσευχές του αγίου ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα τελείται η μνήμη του μαρτυρίου του αγίου Τιμοθέου, και η μνήμη της ανακομιδής του λειψάνου του αγίου Θεοδώρου του ηγεμόνος στην πόλη Σοτμπ, στην επαρχία Ασσιούτ. (Η μνήμη του μαρτυρίου του τελείται στις είκοσι του μηνός Αμπίμπ).

Η ευλογία τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα έκτη του μηνός Χατούρ

1) *Η κοιμήση του αγίου Φήλικος, πάπα Ρώμης.*

2) *Ο καθαγιασμός του ναού της Παρθένου στη μονή Μουχάρακ του όρους Κόσκαμ.*

1) Την ημέρα αυτή κοιμήθηκε ο άγιος πατέρας Φήλιξ, πάπας Ρώμης. Γεννήθηκε στη Ρώμη από χριστιανούς γονείς κατά το έτος 210 μ.Χ. Οι γονείς του τον ανέθρεψαν με υψηλές χριστιανικές αρχές και προόδευσε βαθμιαία στα εκκλησιαστικά αξιώματα. Ο πάπας Ρώμης Αναστάσιος τον χειροτόνησε διάκονο και ο επόμενος πάπας Ιούστος, βλέποντας τη δικαιοσύνη και τις αρετές του, τον χειροτόνησε πρεσβύτερο.

Όταν κοιμήθηκε ο πάπας Ρώμης αββάς Διονύσιος (ο οποίος ήταν σύγχρονος του πάπα Αλεξανδρείας αγίου Ταούνα), ο πατέρας αυτός εξελέγη για την Αποστολική Έδρα της Ρώμης. Ποίμανε το ποίμνιο του Χριστού με τη μέγιστη φροντίδα. Όταν βασίλευε ο καίσαρ Αυρηλιανός, υποκίνησε διωγμό εναντίον όσων πίστευαν στον Κύριο Χριστό. Τους βασάνιζε με μεθόδους που προκαλούσαν πολύ πόνο, και πολλοί μαρτύρησαν στα χέρια του. Καθώς ο άγιος Φήλιξ δοκιμαζόταν σκληρά από τον αυτοκράτορα, εκλιπαρούσε τον Θεό να άρει τις δοκιμασίες αυτές από τον λαό Του. Χάρη στις προσευχές του, ο αυτοκράτορας έφυγε από τη ζωή κατά το δεύτερο έτος της βασιλείας του.

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του, ο Διοκλητιανός εξαπέλυσε ομοίως διωγμό κατά των χριστιανών και άρχισε να τους βασανίζει. Ο πάπας Φήλιξ προσευχήθηκε στον Κύριο να τον απαλλάξει από το να δει τους χριστιανούς να βασανίζονται και πάλι. Έτσι, κοιμήθηκε κατά το πρώτο έτος της βασιλείας του Διοκλητιανού, έχοντας μείνει στον αποστολικό θρόνο της Ρώμης επί πέντε έτη. Άφησε πολλές ομιλίες και λόγους, από τους οποίους άλλοι είχαν διδακτική χρήση και άλλοι δογματική.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα έγινε ο καθαγιασμός του ναού της Παρθένου στη μονή Μουχάρακ του όρους Κόσκαμ. Στα χρόνια του καθαγιασμού του, ο ναός αυτός ευλογήθηκε με την παρουσία του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, καθώς και των μαθητών Του, όπως μαρτυρείται από τους πάπες Αλεξανδρείας αγίους Φιλόθεο και Κύριλλο.

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα εβδόμη του μηνός Χατούρ

- 1) Το μαρτύριο του αγίου Γεωργίου στην Αλεξάνδρεια.
- 2) Το μαρτύριο του αγίου Νεχρούα.
- 3) Η κοίμηση του αγίου Μηνά, επισκόπου Θμούεως.
- 4) Ο καθαγιασμός του ναού του αγίου Γεωργίου από την Καππαδοκία.

1) Την ημέρα αυτή μαρτύρησε στην Αλεξάνδρεια ο άγιος Γεώργιος. Ο πατέρας του ήταν έμπορος στην Αλεξάνδρεια και αρχικά δεν είχε παιδί. Κάποτε συνέβη να ταξιδεύσει στην πόλη της Λύδδας και να συμμετάσχει στην εορτή του καθαγιασμού του ναού του μεγαλομάρτυρα Γεωργίου. Προσευχήθηκε στον Θεό, επικαλούμενος και τις πρεσβείες του μεγάλου Του αγίου, να αποκτήσει παιδί. Ο Θεός απάντησε στις προσευχές του χαρίζοντάς του έναν γιο, που τον ονόμασε Γεώργιο. Η μητέρα του Γεωργίου ήταν αδελφή του διοικητή της Αλεξανδρείας Αρμενίου.

Οι γονείς του Γεωργίου κοιμήθηκαν όταν εκείνος ήταν 25 ετών. Ο Γεώργιος ήταν ελεήμων, πλήρης αγάπης και καλωσύνης προς τους πτωχούς, και αγαπούσε την Εκκλησία. Μετά την κοίμηση των γονέων του έμενε με τον θείο του, ο οποίος είχε μόνο μία κόρη. Μια μέρα λοιπόν η κόρη του θείου του πήγε εκδρομή με φιλικά της πρόσωπα. Ενώ περπατούσαν κοντά σε μια μονή έξω από την πόλη, άκουσε τους μοναχούς της να ψάλλουν υπέροχα ύμνους. Ότι άκουγε την άγγιξε μέσα της, και ρώτησε σχετικά τον εξάδελφό της Γεώργιο. Εκείνος της αποκρίθηκε ότι οι μοναχοί αυτοί εγκατέλειψαν τον κόσμο για να αφοσιωθούν στον Κύριο Χριστό και την οδήγησε στην πίστη Του. Της μίλησε για την τελική Κρίση, κατά την οποία οι αμαρτωλοί θα οδηγηθούν στην κόλαση και οι δίκαιοι στη χαρά.

Όταν επέστρεψε στον πατέρα της, του είπε ότι πιστεύει στον Χριστό. Εκείνος προσπάθησε, μιλώντας μαζί της, να τη μεταπείσει και να τη δελεάσει με υποσχέσεις. Ύστερα χρησιμοποίησε απειλές. Όταν πλέον είδε ότι εκείνη δεν τον άκουγε σε ό,τι κι αν έλεγε, διέταξε να την αποκεφαλίσουν, λαμβάνοντας έτσι τον στέφανο του μαρτυρίου.

Αργότερα ο διοικητής πληροφορήθηκε ότι υπεύθυνος για τη μεταστροφή της ήταν ο Γεώργιος. Τον συνέλαβε λοιπόν και τον υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια. Έπειτα τον έστειλε στην Αντινόη, όπου τον βασάνισαν εκ νέου, και τελικά του απέκοψαν την τιμία κεφαλή του. Έτσι, έλαβε και εκείνος τον στέφανο του μαρτυρίου. Ένας διάκονος ονόματι Σαμουήλ παρέλαβε το τίμιο σώμα του και το έφερε στην πόλη Μανφ, της επαρχίας Ελ-Γκίζα. Όταν η σύζυγος του θείου του Αρμενίου το πληροφορήθηκε, έστειλε να το πάρουν και το τοποθέτησε μαζί με το σώμα της μάρτυρος κόρης της στην Αλεξάνδρεια.

Οι πρεσβείες τους ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα μαρτύρησε ο άγιος Νεχρούα, ο οποίος ήταν από την περιφέρεια της Φαγιούμ και είχε φόβο Θεού. Όταν άκουσε για τους μάρτυρες, πήγε στην Αλεξάνδρεια για να πεθάνει για το όνομα του Κυρίου Χριστού.

Με όραμα πληροφορήθηκε ότι πρέπει να πάει στην Αντιόχεια. Καθώς σκεπτόταν πώς να πάει εκεί και ψάχνοντας να βρει πλοίο να επιβιβασθεί, ο Θεός τού έστειλε τον αρχάγγελο Μιχαήλ, ο οποίος τον μετέφερε επάνω στα φτερά του από την Αλεξάνδρεια στην Αντιόχεια και τον κατέβασε ενώπιον του Διοκλητιανού. Εκεί ομολόγησε τον Κύριο Χριστό. Ο Διοκλητιανός τον ρώτησε για το όνομά του και τη χώρα του, και όταν άκουσε την ιστορία του Νεχρούα, θαύμασε για τον τρόπο με τον οποίο έφθασε ενώπιόν του.

Ο αυτοκράτορας του προσέφερε πολλά χρήματα και πολλές διακρίσεις για να τον μεταστρέψει από την πίστη του, αλλά ο Νεχρούα τα απέρριψε. Ύστερα ο Διοκλητιανός χρησιμοποίησε απειλές, αλλά δεν μπόρεσε να τον φοβίσει. Μετά από αυτά, ο αυτοκράτορας διέταξε να τον βασανίσουν με διάφορους τρόπους.

Αρχικά τον βασάνισαν αφήνοντας ελεύθερα λιοντάρια να του επιτεθούν. Μετά προσπάθησαν να τον κάψουν. Ύστερα τον έβαλαν στον τροχό πιέζοντάς τον. Κατόπιν τον πέταξαν σ' έναν λέβητα κάτω από τον οποίο έκαιγε φωτιά. Τελικά τον αποκεφάλισαν με σπαθί, και έτσι έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου. Ο άγιος Νεχρούα έγινε το πρότυπο για όσους από την Αντιόχεια μαρτύρησαν στη γη της Αιγύπτου.

Συνέβη να είναι παρών κατά το μαρτύριο του αγίου Νεχρούα ο άγιος Ιούλιος Ελ-Ακφασή. Έτσι, παρέλαβε το σώμα του και με μεγάλες τιμές το έστειλε με δύο δικούς του ανθρώπους στη χώρα του αγίου Νεχρούα.

Οι πρεσβείες τους ας είναι μαζί μας. Αμήν.

3) Την αυτή ημέρα κοιμήθηκε ο άγιος Μηνάς, επίσκοπος Θμούεως Ελ-Αμντίντ στη Σιμπελαβαϊν. Ο πατέρας του ήταν από την πόλη Σαμαννούντ. Ήταν το μοναδικό παιδί των γονέων του, που είχαν φόβο Θεού και ασκούσαν τα έργα των μοναχών, όπως νηστεία, προσευχή και άσκηση, έως ότου η φήμη τους διαδόθηκε σε όλη τη χώρα.

Παρότι ανάγκασαν τον γιο τους να παντρευθεί χωρίς τη θέλησή του, εκείνος συμφώνησε με τη σύζυγό του να τηρήσουν παρθενία. Παρέμειναν έτσι, κάνοντας πολλές μετάνοιες όπως οι μοναχοί, φορούσαν τρίχινα ρούχα και περνούσαν τις περισσότερες νύχτες προσευχόμενοι και μελετώντας τον λόγο του Θεού. Ο άγιος Μηνάς, θέλοντας να γίνει μοναχός, συζήτησε για το θέμα αυτό με τη σύζυγό του και της είπε: «Δεν είναι σωστό να ασκούμε τη μοναχική ζωή ζώντας μέσα στον κόσμο».

Εκείνη συμφώνησε μαζί του και ο άγιος πήγε στη μονή του αββά Αντωνίου, ώστε να βρίσκεται μακριά από τους γονείς του. Αυτοί, μη γνωρίζοντας πού βρίσκεται, έψαχναν να βρουν τον άγιο Μηνά για να επιστρέψει στη σύζυγό του. Εκείνος πήγε μαζί με τον αββά Μιχαήλ, ο οποίος έγινε αργότερα τεσσαρακοστός έκτος πατριάρχης Αλεξανδρείας, στη μονή του αγίου Μακαρίου, όπου έγιναν μοναχοί. Αυτό συνέβη τον καιρό που έλαμπαν οι δύο φαεινοί αστέρες αββάς Αβραάμ και αββάς Γαβαργάς. Ο πατέρας Μηνάς έγινε υποτακτικός τους. Έμαθε πολλά από αυτούς, ακολούθησε τον δρόμο της ασκήσεώς τους και αύξησε τα αγγελικά του έργα, έως ότου ξεπέρασε στη μετάνοια πολλούς από τους πατέρες.

Created with

 nitroPDF® professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ο σατανάς τον φθόνησε για τον επίπονο αγώνα του και τον έπληξε στα πόδια, με αποτέλεσμα να μείνει πεσμένος στο πάτωμα επί δύο μήνες. Έπειτα από αυτό, ο Κύριος Χριστός θεράπευσε τον άγιο Μηνά, ο οποίος νίκησε τον σατανά με τη δύναμη του Θεού.

Αργότερα κλήθηκε να λάβει τον βαθμό του επισκόπου. Όταν οι απεσταλμένοι του πατριάρχη έφθασαν σ' αυτόν και έμαθε εκείνος τον λόγο της επισκέψεώς τους, έκλαψε και λυπήθηκε να αφήσει την έρημο. Οι πατέρες τον έπεισαν ότι αυτό ήταν θέλημα Θεού. Έκανε υπακοή και πήγε μαζί με τους απεσταλμένους στον πατριάρχη, ο οποίος τον χειροτόνησε επίσκοπο Θμουέως.

Ο Κύριος του έδωσε το χάρισμα να θεραπεύει ασθενείς και να γνωρίζει τα κρύφια. Έτσι, γνώριζε τις σκέψεις των ανθρώπων. Οι επίσκοποι των όμορων επαρχιών συνήθιζαν να πηγαίνουν σ' αυτόν και να συσκέπτονται μαζί του. Άνθρωποι από παντού έρχονταν να ακούσουν τις διδασκαλίες του. Ήταν πνευματικός πατέρας τεσσάρων πατριαρχών και έθεσε το χέρι του επάνω τους όταν χειροτονήθηκαν πατριάρχες. Αυτοί ήταν οι: αββάς Αλέξανδρος Β', αββάς Κοσμάς, αββάς Θεόδωρος και αββάς Μιχαήλ Α'.

Όταν ο Κύριος Χριστός θέλησε να αναχωρήσει ο άγιος Μηνάς από τον εφήμερο τούτο κόσμο, τον πληροφόρησε σχετικά. Ο αββάς Μηνάς κάλεσε τους πιστούς της επισκοπής του και τους έδωσε εντολή να παραμείνουν δυνατοί στην ορθόδοξη πίστη και να τηρούν τις εντολές του Θεού. Κατόπιν τους εμπιστεύθηκε στα χέρια του αληθινού τους ποιμένα, του Κυρίου Ιησού Χριστού, και αναχώρησε από τον μάταιο τούτο κόσμο για να πάει στον Χριστό, τον οποίο αγαπούσε. Οι πιστοί έκλαιγαν και θρηνούσαν για την απώλεια του ποιμένα και πατέρα τους μετά τον Κύριο, που φρόντιζε για τις ψυχές τους. Τον κήδευσαν κατά τον πρόποντα τρόπο και τον απέθεσαν στο μνήμα του όπως τους είχε υποδείξει από πριν.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

4) Την αυτή ημέρα τελείται η μνήμη του καθαγιασμού του ναού του τιμίου μεγαλομάρτυρα αγίου Γεωργίου στην πόλη Λύδδα. Επίσης, τελούμε τη μνήμη των μεγάλων σημείων και θαυμάτων που ενήργησε εκεί ο Κύριος, τα οποία έγιναν γνωστά ανά την υφήλιο.

Όταν ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός έμαθε για τον ναό αυτό, έστειλε τον αρχηγό του στρατεύματος Εύκλειο μαζί με στρατιώτες, για να τον καταστρέψουν. Ο Εύκλειος πήγε με αλαζονεία εκεί που ήταν η εικόνα του αγίου Γεωργίου και άρχισε να χλευάζει τους χριστιανούς και τον άγιο. Μ' ένα κοντάρι που είχε στο χέρι του χτύπησε το καντήλι που έκαιγε μπροστά από την εικόνα του αγίου Γεωργίου και το έσπασε. Ένα μεγάλο κομμάτι από το σπασμένο καντήλι έπεσε στο κεφάλι του. Τον κυρίευσε μεγάλος φόβος και τρόμος και έπεσε κάτω με το πρόσωπο προς το έδαφος. Οι στρατιώτες τον σήκωσαν για να τον φέρουν πίσω στη χώρα του, γνωρίζοντας ότι αυτό που του συνέβη έγινε επειδή χλεύασε τον μεγαλομάρτυρα. Πέθανε αιμωτικά στον δρόμο της επιστροφής, και τον πέταξαν στη θάλασσα.

Όταν ο Διοκλητιανός έμαθε σχετικά με όσα συνέβησαν, οργίσθηκε και αποφάσισε να πάει ο ίδιος στον ναό και να τον καταστρέψει. Ο Κύριος δεν ανέχθηκε

Created with

 nitroPDF® professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

άλλο την εμμονή του Διοκλητιανού να εφαρμόσει ό,τι είχε αποφασίσει και τον έπληξε με τύφλωση, ενώ οι υπήκοοι της αυτοκρατορίας του εξεγέρθηκαν εναντίον του. Ο Κύριος του αφαίρεσε τη βασιλεία και έβαλε στη θέση του τον δίκαιο αυτοκράτορα Κωνσταντίνο. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος έκλεισε τους ειδωλολατρικούς ναούς και άνοιξε τις εκκλησίες. Οι εκκλησίες και το σύμπαν ολόκληρο πανηγύρισαν, ιδιαίτερα δε η εκκλησία του μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, του εωθινού αστέρα.

*Η πρεσβεία του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα ογδόη του μηνός Χατούρ

1) Η μνήμη των τεσσάρων ασωμάτων ζώων.

1) Την ημέρα αυτή τελείται η μνήμη των τεσσάρων ασωμάτων ζώων που βαστάζουν τον θρόνο του Θεού. Μνημονεύονται από τον άγιο Ιωάννη, ο οποίος διέσωσε τη μαρτυρία αυτή στην Αποκάλυψή του ως εξής: «Αμέσως ήλθα στο Πνεύμα· και ιδού ένας θρόνος ήταν τοποθετημένος στον ουρανό και Κάποιος που καθόταν επάνω στον θρόνο. Και εκείνος που καθόταν στον θρόνο ήταν όμοιος στην εμφάνιση με τους πολύτιμους λίθους ίασπι και σάρδιο, και ένα ουράνιο τόξο υπήρχε γύρω από τον θρόνο όμοιο στην εμφάνιση με σμαράγδι. [...] Στο μέσο του θρόνου και γύρω από αυτόν υπήρχαν τέσσερα ζώα γεμάτα οφθαλμούς μπροστά και πίσω. Το πρώτο ζώο έμοιαζε με λιοντάρι, το δεύτερο με μοσχάρι, το πρόσωπο του τρίτου με πρόσωπο ανθρώπου, και το τέταρτο με αετό που πετάει. Καθένα από τα τέσσερα ζώα είχε έξη φτερά και ήταν γεμάτα από οφθαλμούς γύρω τους και μέσα τους· και δεν έχουν ανάπαυση ούτε τη μέρα ούτε τη νύκτα λέγοντας: “Άγιος, Άγιος, Άγιος, είναι ο Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ, αυτός που ήταν, που είναι, και που έρχεται”» (Αποκ. 4:2-8).

Επίσης,, ο προφήτης Ησαΐας είπε: «Είδα τον Κύριο να κάθεται σε θρόνο ψηλό και τοποθετημένο ψηλά, και ο οίκος Του ήταν γεμάτος από τη δόξα του. Και γύρω του στέκονταν Σεραφίμ, με έξη φτερά το καθένα: Με τα δύο κάλυπταν εντελώς το πρόσωπο, με τα δύο κάλυπταν εντελώς τα πόδια, και με τα δύο πετούσαν. Και έκραζε το ένα στο άλλο λέγοντας: “Άγιος, Άγιος, Άγιος είναι ο Κύριος των Δυνάμεων· όλη η γη είναι γεμάτη από τη δόξα Του” (Ησ. 6:1-3). Ακόμη, ο προφήτης Ιεζεκιήλ είπε: «Και είδα, και ιδού ένας ανεμοστρόβιλος ερχόταν από τον Βορρά, με ένα μεγάλο σύννεφο εντός του, και με μεγάλη λάμψη γύρω του και φωτιά που άστραφτε, και στο κέντρο του έμοιαζε με κεχριμπάρι, και με μεγάλη λάμψη στο κέντρο της φωτιάς. Και στη μέση έμοιαζε με τέσσερα ζώα. Και αυτή ήταν η εμφάνισή τους: Έμοιαζαν με άνθρωπο [...] και καθένα είχε τέσσερα φτερά.

Και τα πόδια τους ήταν ίσια, και τα πέλματα των ποδιών ήταν σαν τα πέλματα μοσχαριού. Άστραφταν σαν το χρώμα χαλκού που φλέγεται...» (Ιεζ. 1:4-7).

Τέλος, ο άγιος Ιωάννης ο ευαγγελιστής είπε: «Μετά από αυτά άκουσα φωνή μεγάλη στον ουρανό από όγλο πολύ, που έλεγε: “Αλληλούια· η στηρία και η δόξα και δύναμη ανήκουν στον Κύριό μας Θεό...” [..] και τα τέσσερα ζώα έπεσαν και προσκύνησαν τον Θεό, ο οποίος καθόταν επάνω στον θρόνο, και έλεγαν: “Αμήν, αλληλούια”, [..] διότι βασιλεύει ο Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ. Ας χαίρουμε και ας αγαλλόμαστε και ας Τον δοξάζουμε...» (Αποκ. 19:1-7).

Ο Κύριος τοποθέτησε τα ζώα αυτά δίπλα στον θρόνο του, για να ικετεύουν υπέρ όλης της κτίσεως. Το ζώο με τη μορφή ανθρώπου ικετεύει για το ανθρώπινο γένος, το ζώο με τη μορφή λιονταριού ικετεύει για τα κτήνη, το ζώο με τη μορφή μοσχαριού ικετεύει για τα υπόλοιπα ζώα, και το ζώο με τη μορφή αετού ικετεύει για τα πτηνά. Οι διδάσκαλοι της Εκκλησίας κτίζουν ναούς προς τιμήν τους και τα μνημονεύουν κατά την παρούσα ημέρα.

Οι πρεσβείες τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα ενάτη του μηνός Χατούρ

1) Η κοίμηση του αγίου πατέρα αββά Ισαάκ, τεσσαρακοστού πρώτου πατριάρχου Αλεξανδρείας.

2) Η σύγκληση της εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου.

1) Την ημέρα αυτή κατά το έτος 679 μ.Χ. κοιμήθηκε ο μέγας άγιος πατέρας αββάς Ισαάκ, τεσσαρακοστός πρώτος πατριάρχης Αλεξανδρείας, ο οποίος γεννήθηκε στο Ελ-Μπορολός από πλούσιους γονείς που είχαν φόβο Θεού. Τον απέκτησαν πολύ καιρό μετά τον γάμο τους. Κατά τη βάπτισή του ο επίσκοπος που τον βάπτιζε είδε έναν φωτεινό σταυρό πάνω από το κεφάλι του παιδιού. Άπλωσε το χέρι του παιδιού πάνω από το δικό του κεφάλι και προφήτευσε σχετικά με το παιδί λέγοντας: «Ο Θεός θα του εμπιστευθεί την Εκκλησία Του». Κατόπιν είπε στους γονείς του: «Να τον φροντίζετε, γιατί είναι σκεύος εκλογής του Θεού».

Όταν μεγάλωσε, έμαθε γραφή και γαλουχήθηκε με τα χριστιανικά δόγματα και τα νάματα της πίστεως. Διάβαζε εντατικά τους βίους των αγίων και ήταν γεμάτος εσωτερικά από την αγνή ζωή τους. Επιθυμώντας τη μοναχική ζωή, άφησε τους γονείς του και πήγε στην έρημο του αγίου Μακαρίου. Εκάρη μοναχός και έγινε υποτακτικός του αββά Ζαχαρίου του ηγουμένου. Άγγελος Κυρίου είχε πληροφορήσει προηγουμένως τον γέροντά του για τον ερχομό του, και εκείνος τον υποδέχθηκε με χαρά. Μια μέρα ένας από τους αγίους πατέρες τον είδε στην εκκλησία και προφήτευσε γι' αυτόν λέγοντας: «Ο Χριστός θα του εμπιστευθεί την Εκκλησία Του».

Ο πάπας Ιωάννης, ο τότε πατριάρχης, ζήτησε έναν μοναχό για γραφέα και προσωπικό του γραμματέα. Οι παριστάμενοι του πρότειναν τον τίμιο πατέρα Ισαάκ. Ο πάπας κάλεσε τον πατέρα Ισαάκ και του έδωσε ένα βιβλίο για να το αντιγράψει. Ο αββάς Ισαάκ σκοπίμως έκανε λάθη κατά την αντιγραφή, με την ελπίδα ότι ο πάπας θα τον έστελνε πίσω υπολογίζοντας τη δόξα των ανθρώπων. Όμως, όταν ο πάπας πληροφορήθηκε την πρόθεση του αββά Ισαάκ, του είπε: «Η αντιγραφή σου ήταν καλή· μη φύγεις».

Όταν ο αββάς Ισαάκ συνειδητοποίησε ότι ο πατριάρχης δεν θα τον άφηνε να επιστρέψει, χρησιμοποίησε όλη του τη γνώση και την ικανότητά του στη γραφή. Οι αρετές του έγιναν ευρύτερα γνωστές και έχαιρε της εκτιμήσεως του πατριάρχου. Παρόλα αυτά, καθώς ο αββάς Ισαάκ εξακολουθούσε να επιθυμεί τη μοναχική ζωή, ο πατριάρχης τον άφησε να επιστρέψει στην έρημο.

Όταν πλησίαζε η κοίμηση του πάπα Ιωάννη, ζήτησε ο ίδιος από τον Κύριο Χριστό να του κάνει γνωστό ποιος θα τον διαδεχθεί. Του ειπώθηκε σε όραμα ότι ο υποτακτικός του Ισαάκ είναι εκείνος που θα τον διαδεχθεί στον θρόνο. Ο πάπας είπε στον λαό ότι, έπειτα από θεία αποκάλυψη και με εντολή του Κυρίου, ο Ισαάκ θα έπρεπε να τον διαδεχθεί στον θρόνο.

Όταν ο αββάς Ισαάκ ανήλθε στον θρόνο της Αποστολικής Έδρας, η Εκκλησία έλαμψε από φως. Ο νέος πάπας αναστύλωσε πολλούς ναούς, ιδιαίτερα τον ναό του αγίου ευαγγελιστού Μάρκου, και το πατριαρχικό μέγαρο.. Υπέστη πολλές δοκιμασίες και έμεινε στον πατριαρχικό θρόνο επί τρία έτη και έξη μήνες. Κατόπιν κοιμήθηκε εν ειρήνη.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα κατά το έτος 325 μ.Χ., επί των ημερών του δικαίου αυτοκράτορα Κωνσταντίνου, συγκεντρώθηκαν σε Σύνοδο οι τριακόσιοι δεκαοκτώ πατέρες της Συνόδου της Νικαίας. Μεταξύ τους ήταν και οι προκαθήμενοι των τεσσάρων Αποστολικών Εδρών, οι οποίοι ήταν οι: αββάς Αλέξανδρος, δέκατος ένατος πάπας Αλεξανδρείας, ο οποίος συνοδεύοταν από τον Αθανάσιο, αρχιδιάκονό του και προσωπικό του γραμματέα· Ευστάθιος, αρχιεπίσκοπος Αντιοχείας· Μακάριος, αρχιεπίσκοπος Ιεροσολύμων. Ο αρχιεπίσκοπος Ρώμης Σύλβεστρος, λόγω της προχωρημένης του ηλικίας, δεν προσήλθε στη Σύνοδο και έστειλε στη θέση του δύο ιερείς.

Η Σύνοδος συγκλήθηκε εξαιτίας του Αρείου, ενός ιερέα της Αλεξανδρείας. Ο Άρειος βλασφημούσε τον Υιό του Θεού, τον Κύριο Ιησού Χριστό, ισχυριζόμενος ότι δεν είναι ίσος κατά την ουσία με τον Θεό, τον Πατέρα του, και ότι υπήρχε χρόνος κατά τον οποίο ο Υιός δεν υπήρχε.

Ανάμεσα σ' εκείνους που παρακολουθούσαν τη Σύνοδο υπήρχαν άγιοι πατέρες που, ακολουθώντας τους αποστόλους, μπορούσαν να ανασταίνουν νεκρούς, να θεραπεύουν ασθενείς και να επιτελούν μεγάλα θαύματα. Ανάμεσά τους επίσης υπήρχαν άνθρωποι που υπέφεραν βασανιστήρια χάριν της πίστεώς τους, έχασαν τους οφθαλμούς τους, ή τους είχαν κόψει τα χέρια ή τα πόδια, ή τους είχαν σπάσει τα δόντια, ή τους είχαν βγάλει τα νύχια, ή τους είχαν σπάσει τα πλευρά. Ένας από

Created with

 nitroPDF® professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

αυτούς ήταν ο αγωνιστής άγιος Παφνούτιος ο ομολογητής, ένας εκ των επισκόπων της Άνω Αιγύπτου, ο οποίος είχε υποβληθεί σε φρικτά βασανιστήρια επί των ημερών του Διοκλητιανού. Του είχαν βγάλει τον δεξιό οφθαλμό, του είχαν κάψει τη σάρκα του αριστερού του ποδιού, τον είχαν αλυσοδέσει, και τον είχαν στείλει να σπάξει μάρμαρο σ' ένα λατομείο. Για όλα αυτά τον αποκαλούσαν «μάρτυρα μεταξύ των ιερέων». Ήταν ένας άγιος γέροντας, αγαπητός από τον Θεό και τους πιστούς. Ο Κύριος επετέλεσε πολλά θαύματα διά των δεήσεων και των προσευχών του.

Όταν συγκεντρώθηκαν οι πατέρες, κάθισαν στις θέσεις τους, που είχαν κατάλληλα προετοιμασθεί γι' αυτούς. Κατόπιν προσήλθε ο δίκαιος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος και τους χαιρέτησε, αρχίζοντας από τιον άγιο επίσκοπο Παφνούτιο, τον οποίο υποληπτόταν πολύ. Ο αυτοκράτορας ασπάστηκε με πολύ σεβασμό τις ουλές από τις πληγές του αγίου. Μετά τοποθέτησε μπροστά στους πατέρες το αυτοκρατορικό του σκήπτρο και το ξίφος του λέγοντας: «Ϊδού η παρούσα ημέρα· έχετε τη δύναμη της ιερωσύνης και τη Βασιλεία, ώστε να λύσετε και να δένετε, όπως είπε ο Κύριος: “Έχετε την εξουσία να εκδιώκετε ή να κρατάτε κοντά σας όποιον εσείς κρίνετε”».

Το Άγιο Πνεύμα φώτισε τον νου των παρόντων, οι οποίοι μετρήθηκαν και βρέθηκαν να είναι τρικόσιοι δεκαεννέα, οι θέσεις όμως βρέθηκαν να είναι τριακόσιες δεκαοκτώ! Έτσι, εκπληρώθηκε το λόγιο του Κυρίου Χριστού: «Όπου έχουν συναχθεί δύο ή τρεις στο όνομά μου, εκεί είμαι και εγώ ανάμεσά τους» (Ματθ. 18:20).

Έφεραν λοιπόν τον Άρειο ενώπιόν τους και του ζήτησαν να τους εκθέσει την πίστη του. Εκείνος βλασφήμησε λέγοντας: «Ο Πατέρας υπήρχε όταν ο Υιός δεν υπήρχε». Όταν του εξήγησαν το σφάλμα του και εκείνος δεν άλλαξε γνώμη, αφόρισαν τόσο τον ίδιο όσο και όσους συμμερίζονταν τις απόψεις και την πίστη του. Κατόπιν συνέταξαν τον Κανόνα της χριστιανικής πίστεως που είναι γνωστός με τον όρο «Σύμβολο της Πίστεως» (της Νικαίας), το οποίο λέει:

1. Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γής, ορατών τε πάντων και αοράτων.

2. Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ Φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού, γεννηθέντα ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ού τα πάντα εγένετο.

3. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα.

4. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα και ταφέντα.

5. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς.

6. Και ανελθόντα εις τους ουρανούς, και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός.

7. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης, κρίναι ζώντας και νεκρούς· ού της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

[Δηλαδή: 1. Πιστεύω σε ένα Θεό, Πατέρα, Παντοκράτορα (=Παντοδύναμο), ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και όλα τα ορατά και τα αόρατα.

Created with

 nitroPDF® professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

2. Και σε ένα Κύριο, τον Ιησού Χριστό, τον μοναδικό Υιό του Θεού, ο οποίος γεννήθηκε από τον Πατέρα πριν από όλους τους αιώνες. (Πιστεύω ότι ο Υιός είναι) φως από φως, αληθινός Θεός από αληθινό Θεό, ότι γεννήθηκε και δεν δημιουργήθηκε, ότι είναι της ίδιας ουσίας με τον Πατέρα και ότι δι' αυτού (του Υιού) έγιναν τα πάντα.

3. (Πιστεύω σ' Αυτόν, ο οποίος) για εμάς τους ανθρώπους και για τη σωτηρία μας κατέβηκε από τους ουρανούς και σαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα και την Παρθένο Μαρία, και έγινε άνθρωπος.

4. Και ο οποίος σταυρώθηκε για εμάς την εποχή του Ποντίου Πιλάτου, και έπαθε (υπέστη τα Πάθη, τα μαρτύρια) και ετάφη (θάφτηκε).

5. Και ο οποίος αναστήθηκε την Τρίτη ημέρα, σύμφωνα με τις Γραφές.

6. Και ο οποίος ανέβηκε (αναλήφθηκε) στους ουρανούς και κάθισε στα δεξιά του Πατέρα.

7. Και ο οποίος έρχεται και πάλι με δόξα, για να κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς. Η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος.]

Αργότερα, όταν συγκλήθηκε κατά του Μακεδονίου, του εχθρού του Αγίου Πνεύματος, η Σύνοδος της Κωνσταντινουπόλεως, οι εκατόν πενήντα πατέρες οι οποίοι συμμετείχαν σ' αυτήν συνέταξαν τη συνέχεια του ως άνω Συμβόλου, η οποία έχει ως εξής:

8. Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το κύριον, το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των προφητών.

9. Εις μίαν, αγίαν, καθολικήν και αποστολικήν Εκκλησίαν.

10. Ομολογώ έν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών.

11. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών.

12. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

[Δηλαδή: 8. (Πιστεύω) και στο Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι κύριο (κυρίαρχο), το οποίο δίνει ζωή, το οποίο εκπορεύεται από τον Πατέρα και δοξάζεται και προσκυνείται μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό, το οποίο μίλησε μέσω των προφητών.

9. (Πιστεύω) σε μία, αγία, καθολική και αποστολική εκκλησία.

10. Ομολογώ ένα βάπτισμα για την άφεση (συγχώρηση) των αμαρτιών.

11. Προσδοκώ (αναμένω, περιμένω) την ανάσταση των νεκρών.

12. Και τη ζωή του μελλοντικού αιώνα (της περιόδου που θα έλθει). Αμήν.]

Οι πατέρες της Συνόδου απαγόρευσαν να προστεθεί ή να αφαιρεθεί οτιδήποτε από το Σύμβολο και όρισαν ώστε όλοι οι πιστοί (κληρικοί, λαϊκοί, μεγάλοι και μικροί στην ηλικία, άνδρες και γυναίκες) να το απαγγέλλουν και να το λένε κατά τη Θεία Λειτουργία και σε όλες τις προσευχές.

Μετά τον αφορισμό του Αρείου και τη σύνταξη του Συμβόλου της Πίστεως, οι πατέρες της Συνόδου της Νικαίας εξέδωσαν και άλλες αποφάσεις, όπως:

i) Αναφορικά με τον Μέλιτο, επίσκοπο Ασσουίτ, ο οποίος αντιδρούσε κατά του ανωτέρου του, του πάπα Αλεξανδρείας αγίου Πέτρου του μάρτυρος, η Σύνοδος επεκύρωσε την εξουσία του πάπα Αλεξανδρείας επί των υφισταμένων του, στις διατάξεις υπ' αριθμόν 5, 6 και 7 της Συνόδου.

ii) Η Σύνοδος έδωσε λύση στην έντονη αντίθεση που υπήρχε μεταξύ των επισκόπων της Αφρικής και της Μικράς Ασίας αφενός, και του επισκόπου Ρώμης αφετέρου, σχετικά με το βάπτισμα των αιρετικών. Η Σύνοδος αποφάσισε ότι το βάπτισμα που τελούσαν οι αιρετικοί ήταν άνευ αξίας, σε αντίθεση με ό,τι υποστήριζαν ο επίσκοπος Ρώμης και οι οπαδοί του.

iii) Ακόμη, οι πατέρες της Συνόδου όρισαν την ημέρα εορτασμού της Αναστάσεως. Αποφασίσθηκε ότι η Ανάσταση θα έπρεπε να εορτάζεται κατά την Κυριακή μετά την πανσέληνο του Πάσχα των Εβραίων. Έτσι, δεν θα έπρεπε να εορτάζουν την Ανάσταση πριν από τους Εβραίους ή μαζί με αυτούς. Η Σύνοδος εξουσιοδότησε τον εκάστοτε πάπα Αλεξανδρείας (λόγω των γνώσεών του και της ικανότητάς του να υπολογίζει ορθά τις ημερομηνίες) να γνωστοποιεί την ημέρα κατά την οποία θα πρέπει να εορτάζεται κάθε έτος η Ανάσταση.

Οι άγιοι πατέρες της Συνόδου της Νικαίας, αφού βεβαίωσαν τον θεσμό της Εκκλησίας και εδραίωσαν το φως της πίστεως, ακολούθως αναχώρησαν για τις εκκλησιαστικές τους κοινότητες.

*Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα δεκάτη του μηνός Χατούρ

1) Το μαρτύριο της αγίας Σοφίας και των μετ' αυτής Πενήντα Παρθένων.

2) Σύγκληση της Συνόδου της Ρώμης λόγω της εορτής των Θεοφανείων και της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

1) Την ημέρα αυτή μαρτύρησαν οι άγιες αγνές Πενήντα Παρθένοι και η μητέρα τους Σοφία. Οι μάρτυρες αυτές ήταν από διάφορες χώρες. Ο θεϊός έρωσ και ο ασκητικός βίος τις είχαν συγκεντρώσει μαζί και έτσι ζούσαν σε γυναικεία μονή παρθένων στο Ελ-Ραχά. Η αγία Σοφία, η ηγουμένη, πλήρης σοφίας και χάριτος, τις καθοδηγούσε στην πνευματική αύξηση και πρόοδο, ώστε έγιναν σαν άγγελοι επί της γης. Ασκούσαν την αδιάλειπτη προσευχή, νήστευαν, και μελετούσαν τα ιερά βιβλία και τους βίους των μοναχών και των αγίων. Ανάμεσά τους υπήρχαν κάποιες που ζούσαν στη μονή επί εβδομήντα έτη, και άλλες που ήταν νέες στην ηλικία αλλά εδραίες και δυνατές στην πίστη.

Όταν ο αυτοκράτορας Ιουλιανός ο Παραβάτης έμαθε ότι ο βασιλιάς της Περσίας Σαπούρ σκόπευε να του επιτεθεί, ετοίμασε τον στρατό του και τον ξεκίνησε την εκστρατεία κατά του Σαπούρ. Η πόλη Ελ-Ραχά ήταν στον δρόμο του, και όταν περνούσε από τη μονή των παρθένων, διέταξε τους στρατιώτες να φονεύσουν τους

ενοίκους της και να τη λεηλατήσουν. Οι στρατιώτες εκτέλεσαν τη διαταγή: Κατέκοψαν με τα ξίφη τους τις μοναχές και έκλεψαν ό,τι βρήκαν.

Ο ασεβής αυτός αυτοκράτορας καταδικάσθηκε από τον Κύριο να κατασφαγεί σε μάχη από το δόρυ ενός ιππέα. (Λέγεται πως ο ιππέας αυτός ήταν ο άγιος Μερκούριος). Ο αυτοκράτορας έπεσε από το άλογό του και πέθανε κατά το έτος 363 μ.Χ. Όσο για τις αγίες παρθένας, έλαβαν τον στέφανο του μαρτυρίου.

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα συγκλήθηκε στη Ρώμη αγία Σύνοδος επί των ημερών του πάπα Ρώμης Βίκτωρος και του πάπα Αλεξανδρείας αββά Δημητρίου. Ο λόγος σύγκλησης της Συνόδου αυτής ήταν το γεγονός ότι τότε οι χριστιανοί την επομένη της εορτής των Θεοφανείων άρχιζαν νηστεία σαράντα ημερών, η οποία ολοκληρωνόταν την εικοστή δευτέρα του μηνός Αμσίρ. Μετά από λίγες ημέρες νήστευαν κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα και κατόπιν τελούσαν τη λαμπρή εορτή της Αναστάσεως.

Όταν ο Δημήτριος εξελέγη πατριάρχης του θρόνου της Αλεξανδρείας, ο Θεός φώτισε τον νου του με Θεία Χάρη. Μελέτησε τα εκκλησιαστικά βιβλία και ερμήνευσε πολλά από αυτά. Καθιέρωσε τη βάση υπολογισμού των ημερών της νηστείας και των κινητών εορτών, τις οποίες εορτάζουμε μέχρι σήμερα. Απέστειλε αντίγραφα του τρόπου υπολογισμού στους: αββά Βίκτωρα, πατριάρχη Ρώμης· αββά Μάξιμο, πατριάρχη Αντιοχείας· αββά Αγάπιο, επίσκοπο Ιεροσολύμων.

Όταν ο αββάς Βίκτωρ έλαβε το μήνυμά του, το ανέγνωσε και το εκτίμησε ιδιαίτερος. Κάλεσε δεκατέσσερις εκ των λογίων επισκόπων του και πολλούς εκ των λογίων ιερέων του. Το εξέτασαν, το αποδέχθηκαν και το διέδωσαν στις περιοχές τους.

Έκτοτε η ιερά νηστεία και η εορτή της Αναστάσεως ορίζονται με τον τρόπο που γίνεται έως σήμερα στην Κοπτική Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα ενδεκάτη του μηνός Χατούρ

1) Η κοίμηση της αγίας Άννης, μητέρας της Θεοτόκου.

2) Μνήμη του μαρτυρίου του αγίου Αρχελάου και του μαρτυρίου του Ελισσαίου του ηγουμένου.

1) Την ημέρα αυτή κοιμήθηκε η ευσεβής και δικαία Άννα, μητέρα της Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, της Παρθένου Μαρίας. Η αγία αυτή γυναίκα ήταν κόρη του Ματθάν, υιού του Λευΐ, υιού του Μελκί, ο οποίος ήταν απόγονος του ιερέα Ααρών. Η μητέρα της λεγόταν Μαριάμ (Μαρία) και ήταν από τη φυλή του Ιούδα.

Ο Ματθάν είχε τρεις κόρες. Η πρώτη λεγόταν Μαριάμ (Μαρία) από τη μητέρα της και ήταν μητέρα της Σαλώμης της μαίας. Δεύτερη ήταν η Σοφία, μητέρα της Ελισάβετ, μητέρας του αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού. Τρίτη ήταν η αγία Άννα,

σύζυγος του δικαίου Ιωακείμ, ο οποίος ήταν από τη φυλή του Ιούδα. Η Άννα ήταν μητέρα της Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, της Παρθένου Μαρίας, της μητέρας του Σωτήρος του κόσμου. Επομένως, η Δέσποινά μας Παρθένος Μαρία, η Σαλώμη και η Ελισάβετ ήταν εξαδέλφες. Μολονότι γνωρίζουμε λίγα σχετικά με την αγία Άννα, το γεγονός ότι είχε εκλεγεί από τον Θεό να γίνει μητέρα της μητέρας του Θεού κατά σάρκα είναι ενδεικτικό των αρετών και της δικαιοσύνης της, η οποία την ξεχώριζε από τις άλλες γυναίκες, ώστε να τύχει της μεγάλης αυτής χάριτος. Καθώς δεν είχε παιδιά, δεόταν στον Θεό να την απαλλάξει από το όνειδος της ατεκνίας. Έτσι, ο Κύριος της χάρισε μία κόρη, η οποία σκόρπισε χαρά στην ίδια και σε όλη την ανθρωπότητα: είναι η Παρθένος Μαρία, η μητέρα του Σωτήρος του κόσμου.

Οι πρεσβείες της ας είναι μαζί με όλους μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα τελείται η μνήμη του μαρτυρίου του αγίου Αρχελάου και του μαρτυρίου του αββά Ελισσαίου του ηγουμένου.

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα δωδεκάτη του μηνός Χατούρ

1) Εορτή του αγίου αρχαγγέλου Μιχαήλ.

1) Την ημέρα αυτή η Εκκλησία τελεί την εορτή του αγίου αρχαγγέλου Μιχαήλ, του επικεφαλής των ουρανίων δυνάμεων, ο οποίος στέκεται αδιαλείπτως ενώπιον του θρόνου του Θεού, πρεσβεύοντας εκ μέρους του ανθρωπίνου γένους.

Ο Ιησούς του Ναυή τον είδε να είναι σε μεγάλη δόξα και, καθώς φοβήθηκε πολύ, έπεσε με το πρόσωπο στη γη και του είπε: «Είσαι δικός μας ή των αντιπάλων;». Κι εκείνος απάντησε: «Έχω έρθει ως αρχιστράτηγος της στρατιάς του Κυρίου». Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: «Παραδίδω στα χέρια σου την Ιεριχώ και τον βασιλιά της» (Ιησούς του Ναυή, 5:13-14, 6:2).

Ο αρχάγγελος Μιχαήλ ήταν μαζί με όλους τους αγίους και τους μάρτυρες. Τους ενίσχυε και τους ενδυνάμωνε, ώστε να αντέχουν με υπομονή τις δοκιμασίες τους μέχρι το τέλος. Κατά τη δωδεκάτη εκάστου Κοπτικού μηνός τελούνται προς τιμήν του εορτές και προσφέρεται στο όνομά του ελεημοσύνη.

Ιδού ενδεικτικά ένα από τα θαύματά του: Ένας άνδρας με φόβο Θεού ονόματι Δωρόθεος και η γυναίκα του Θεοπίστη τελούσαν εορτή προς τιμήν του αγίου αρχαγγέλου Μιχαήλ κατά τη δωδεκάτη εκάστου μηνός. Συνέβη λοιπόν να περιπέσει σε δυσκολίες η δικαία αυτή οικογένεια και να μην έχει τρόπο να τελέσει την εορτή του αγίου αρχαγγέλου Μιχαήλ. Μάλιστα, πήραν τα ρούχα τους για να τα πουλήσουν, ώστε να μπορέσουν να εορτάσουν. Ο αρχάγγελος Μιχαήλ παρουσιάστηκε στον Δωρόθεο και του έδωσε εντολή να μην πουλήσει τα ρούχα του αλλά να πάει σε κάποιον που είχε πρόβατα και να του ζητήσει ένα πρόβατο αξίας

ενός τρίτου του δηναρίου. Έπρεπε επίσης να πάει σε κάποιον ψαρά και να πάρει ένα ψάρι αξίας ενός τρίτου του δηναρίου, χωρίς όμως να το ανοίξει σχίζοντάς το, έως ότου τού εμφανισθεί και πάλι ο αρχάγγελος. Ακόμη, έπρεπε να πάει σε κάποιον που πουλούσε αλεύρι και να πάρει όσο χρειαζόταν.

Ο Δωρόθεος έκανε όπως του είπε ο αρχάγγελος. Κάλεσε τον κόσμο, κατά τη συνήθειά του, για να τιμήσουν όλοι την εορτή του αρχαγγέλου Μιχαήλ. Όταν πήγε στο κελλάρι για να φέρει το κρασί που θα προσέφερε, βρήκε όλα τα βαρέλια γεμάτα κρασί, και πολλά άλλα αγαθά.

Με το τέλος της εορτής, και αφού πια ο κόσμος είχε φύγει, ο αρχάγγελος παρουσιάστηκε στον Δωρόθεο, όπως πριν, και του έδωσε εντολή να ανοίξει το ψάρι σχίζοντας την κοιλιά του. Τότε λοιπόν βρήκε τριακόσια δηνάρια από χρυσό και τρία κέρματα του ενός τρίτου του δηναρίου το καθένα. Ο αρχάγγελος είπε στον Δωρόθεο ότι τα τρία αυτά κέρματα ήταν για το πρόβατο, το ψάρι και το αλεύρι, και τα τριακόσια δηνάρια ήταν γι' αυτόν και τα παιδιά του. Ο Θεός θυμήθηκε τους ίδιους και τις προσφορές τους, και τους βράβευσε τόσο εδώ, στον παρόντα κόσμο, όσο και στη βασιλεία των ουρανών, κατά την Τελική Κρίση. Καθώς ο Δωρόθεος και η σύζυγός του είχαν εκπλαγεί με ό,τι συνέβη, ο αρχάγγελος Μιχαήλ τούς είπε: «Είμαι ο αρχάγγελος Μιχαήλ, που σας έσωσα από όλες σας τις δοκιμασίες και έχω προσκομίσει στον Θεό τις προσφορές και τις ελεημοσύνες σας. Από εδώ και στο εξής δεν θα σας λείψει στον παρόντα κόσμο κανένα αγαθό». Του έβαλαν βαθεία μετάνοια και εκείνος χάθηκε από μπροστά τους και ανέβηκε στους ουρανούς. Αυτό ήταν ένα από τα αναρίθμητα θαύματα του τιμωμένου σήμερα αρχαγγέλου.

*Οι πρεσβείες του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα δεκάτη τρίτη του μηνός Χατούρ

- 1) Η κοίμηση του αγίου Τιμοθέου, επισκόπου Αντινόης.*
- 2) Η κοίμηση του αγίου Ζαχαρίου, εξηκοστός τέταρτος πάπας Αλεξανδρείας.*

1) Την ημέρα αυτή κοιμήθηκε ο άγιος αββάς Τιμόθεος, επίσκοπος Αντινόης. Ήταν δίκαιος και αγνός από μικρός. Έγινε μοναχός σε νεαρή ηλικία και έζησε ζωή δίκαιη. Λόγω της αγνότητας, της δικαιοσύνης, των γνώσεων και του καλού του χαρακτήρα, εξελέγη επίσκοπος Αντινόης. Κήρυττε στους πιστούς και οδηγούσε τον κόσμο στην πίστη του Χριστού. Ωστόσο, ο διοικητής της πόλεως τον συνέλαβε και τον βασάνισε με πολλούς και φρικτούς τρόπους, τόσο μέσα στη φυλακή όσο και έξω από αυτή, επί τρία συναπτά έτη. Στη φυλακή υπήρχαν μαζί του πολλοί που είχαν συλληφθεί για την πίστη τους. Ο τυραννικός διοικητής έβγαζε αρκετούς από αυτούς από τη φυλακή και τους βασάνιζε μέχρι θανάτου που προκαλείτο από αιμορραγία, μέχρι που απέμειναν μόνο λίγοι στη φυλακή: ο άγιος πατέρας ήταν ένας από αυτούς.

Όμως, ο Κύριος κατέστρεψε τον Διοκλητιανό και ανέβηκε στον θρόνο ο Κωνσταντίνος, ο αυτοκράτορας που αγαπούσε τον Χριστό, ο οποίος διέταξε να αποφυλακισθούν όλοι όσοι διώκονταν για την πίστη τους στον Χριστό, σε όλες τις χώρες που ήταν κάτω από την εξουσία του. Ο πατέρας Τιμόθεος ήταν ένας από εκείνους που αποφυλακίσθηκαν. Πήγε στην επισκοπή του, συγκέντρωσε όλους τους ιερείς του, και προσευχήθηκαν όλη τη νύκτα στον Κύριο. Ο πατέρας Τιμόθεος προσευχήθηκε για τη σωτηρία της ψυχής του διοικητή που τον είχε βασανίσει, λέγοντας: «Κύριε, επειδή είναι εκείνος που μου έφερε μεγάλη ευλογία φέρνοντάς με κοντά σε Σένα, γίνε μαζί του αγαθός ώστε να έρθει κοντά Σου». Ο κόσμος που ήταν συγκεντρωμένος γύρω του θαύμασε την αγνότητα της καρδιάς του πατέρα αυτού, ο οποίος εκπλήρωνε τους λόγους του Κυρίου του: «Να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευλογείτε όσους σας δίνουν κατάρες, να ευεργετείτε όσους σας μισούν, και να προσεύχεσθε για όσους σας φέρονται εκδικητικά και σας διώκουν» (Ματθ. 5:44).

Ο διοικητής, όταν το έμαθε, θαύμασε και είπε: «Πίστευα ότι θα με καταριόταν για όσα του είχα κάνει, αφού τον είχα μεταχειρισθεί απάνθρωπα· αντιθέτως, με ευλογεί. Αληθινά, η πίστη των ανθρώπων αυτών είναι πίστη θεϊκή».

Απέστειλε κατόπιν ανθρώπους του στον αββά Τιμόθεο. Ζήτησε να μάθει για τις αρχές της χριστιανικής πίστεως. Ο πατέρας τού φανέρωσε τον λόγο για τον οποίο σαρκώθηκε ο Υιός του Θεού και όσα είχαν πει γι' Αυτόν οι προφύτες πολλά χρόνια πριν, καθώς και τον τρόπο που εκπληρώθηκαν οι προφητείες τους, δίνοντάς του αποδείξεις από τις Γραφές.

Έπειτα απ' όλα αυτά, ο διοικητής πίστεψε στον Χριστό και ο αββάς επίσκοπος τον βάπτισε. Έστερα ο διοικητής παραιτήθηκε από το αξίωμά του και έγινε μοναχός. Όσο για τον άγιο Τιμόθεο, εξακολούθησε να διδάσκει και να φυλάττει το ποίμνιό του, έως ότου κοιμήθηκε εν ειρήνη.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα κατά το έτος 1027 μ.Χ. κοιμήθηκε ο μέγας άγιος αββάς Ζαχαρίας, εξηκοστός τέταρτος πάπας Αλεξανδρείας. Ήταν από την Αλεξάνδρεια και χειροτονήθηκε ιερέας εκεί. Ήταν αγνός και ευγενικός στον χαρακτήρα.

Όταν κοιμήθηκε ο άγιος Φιλόθεος, εξηκοστός τρίτος πάπας, οι επίσκοποι συγκεντρώθηκαν για να εκλέξουν, με την καθοδήγηση του Θεού, το πρόσωπο που θα ήταν κατάλληλο να τον διαδεχθεί. Καθώς ήταν συγκεντρωμένοι στον ναό του αγίου Μάρκου συζητώντας για το ποιος ήταν ο πλέον κατάλληλος για τον παπικό θρόνο, πληροφορήθηκαν ότι ένας πλούσιος από την Αλεξάνδρεια ονόματι Ιμπραΐμ (Αβραάμ) Μπεν-Μπισρ, που ανήκε στο φιλικό περιβάλλον του χαλίφη (διοικητή), τον είχε δωροδοκήσει, εξασφαλίζοντας από αυτόν διάταγμα με το οποίο οριζόταν πατριάρχης. Ο χαλίφης τον έστειλε με τη συνοδεία στρατιωτών στην Αλεξάνδρεια. Οι επίσκοποι λυπήθηκαν πολύ και δεήθηκαν στον Θεό με μία φωνή να τηρήσει μακριά από την Εκκλησία Του εκείνον που ερχόταν να ποιμάνει την Εκκλησία Του ύστερα από δωροδοκία και επηρεασμό του χαλίφη. Ζήτησαν από τον Θεό να εκλέξει το κατάλληλο πρόσωπο για το αξίωμα αυτό.

Καθώς οι επίσκοποι ασχολούνταν με το ζήτημα αυτό, ο αββάς Ζαχαρίας κατέβηκε τα σκαλιά της εκκλησίας κρατώντας ένα σκεύος. Τότε το πόδι του γλίστρησε και έπεσε κατακυλώντας στα σκαλιά, μέχρι που έφθασε στο έδαφος, κρατώντας όμως πάντα στο χέρι του το σκεύος άθραυστο. Οι επίσκοποι και οι ιερείς θαύμασαν, και ζήτησαν τη γνώμη του λαού της Αλεξανδρείας. Όλοι συμφώνησαν ότι ο αββάς Ζαχαρίας ήταν δίκαιος και κατείχε πολλές γνώσεις. Οι επίσκοποι, μαζί με όλο τον λαό, συμφώνησαν να τον χειροτονήσουν πατριάρχη.

Όταν έφθασε ο Ιμπραΐμ Μπεν-Μπισρ, τους βρήκε να έχουν ήδη χειροτονήσει πατριάρχη τον αββά Ζαχαρία. Όταν οι επίσκοποι διάβασαν την επιστολή του χαλίφη, για να ικανοποιήσουν τον Ιμπραΐμ τον χειροτόνησαν ιερέα, και μετά ηγούμενο. Του υποσχέθηκαν επίσης να τον χειροτονήσουν επίσκοπο όταν θα ήταν διαθέσιμη κάποια επισκοπή.

Ο αββάς Ζαχαρίας υπέφερε πολλές δοκιμασίες. Επί παραδείγματι, ένας μοναχός τον είχε κατηγορήσει πολλές φορές ενώπιον του Ελ-Χακέμ (Μπε-Αμρ-Αλλάχ), ο οποίος έγινε χαλίφης το 989 μ.Χ. Ο Ελ-Χακέμ συνέλαβε τον πάπα και τον έρριξε στα λιοντάρια· όμως, εκείνα δεν τον πείραζαν. Ο χαλίφης οργίσθηκε κατά του φύλακα των λιονταριών, πιστεύοντας ότι δωροδοκήθηκε από τον πάπα. Γι' αυτό άφησε για κάποιο χρονικό διάστημα τα λιοντάρια νηστικά· μετά έσφαξε ένα αρνί και έβαψε με το αίμα του τα ρούχα του πάπα. Ύστερα τον έρριξε εκ νέου στα λιοντάρια, αλλά και πάλι δεν τον πείραζαν, διότι ο Κύριος τα είχε εξημερώσει. Ο χαλίφης θαύμασε και διέταξε να πάρουν τον πάπα από εκεί.

Έπειτα ο χαλίφης τον πέταξε στη φυλακή επί τρεις μήνες, κατά τη διάρκεια των οποίων τον απειλούσε με θάνατο ή ότι θα τον πετάξει στη φωτιά, αν δεν απαρνείτο τη χριστιανική του πίστη. Ο πατριάρχης όμως δεν φοβόταν. Κατόπιν ο χαλίφης προσπάθησε να τον δελεάσει υποσχόμενός του να τον διορίσει δικαστή με δικαιοδοσία επί όλων των άλλων δικαστών, αλλά εκείνος δεν εντυπωσιάστηκε με όλα αυτά τα γήινα αξιώματα και δεν δέχθηκε τη δελεαστική προσφορά του χαλίφη. Τελικά, με τη μεσολάβηση κάποιου ηγεμόνα ο χαλίφης τον απελευθέρωσε.

Ο αββάς Ζαχαρίας πήγε στην έρημο της Σκήτης, όπου έμεινε επί εννέα έτη, κατά τη διάρκεια των οποίων οι πιστοί υπέστησαν μεγάλες δοκιμασίες και αντιμετώπισαν πολλά προβλήματα. Επίσης, αρκετές εκκλησίες καταστράφηκαν κατά την περίοδο εκείνη.

Ο Κύριος Χριστός σπλαχνίσθηκε την Εκκλησία Του και απομάκρυνε αυτές τις δοκιμασίες από τον λαό Του. Ακόμη, έκανε τον χαλίφη να μεταστραφεί από την άδικη συμπεριφορά του. Έτσι, ο χαλίφης διέταξε να ξαναχτισθούν οι εκκλησίες που είχαν καταστραφεί, να επιστραφεί σ' αυτές ό,τι τους είχε αφαιρεθεί πριν, και να ηγήσουν και πάλι οι καμπάνες τους.

Ο αββάς Ζαχαρίας έζησε δώδεκα έτη μετά την επιστροφή του από την έρημο, κατά τη διάρκεια των οποίων έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την αποκατάσταση των κατεστραμμένων εκκλησιών και την οικοδόμηση νέων. Παρέμεινε πατριάρχης επί εικοσιοκτώ έτη και αναχώρησε προς τον Κύριο εν ειρήνη.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.

Αμήν.

Ημέρα δεκάτη τετάρτη του μηνός Χατούρ

1) Η κοίμηση του αγίου Μαρτίνου, επισκόπου Τουρώνης.

1) Την ημέρα αυτή κοιμήθηκε ο μεγάλος άγιος Μαρτίνος, επίσκοπος Τουρώνης της Γαλλίας. Γεννήθηκε από χριστιανούς γονείς στην πόλη Σαφάρια. Έλαβε αριστοκρατική ανατροφή και έγινε πιστός τηρητής της ορθοδόξου πίστεως. Κατέβαλε κάθε προσπάθεια στην αντιμετώπιση των οπαδών του Αρείου, οι οποίοι εξοργίσθηκαν μαζί του. Έτσι, του έστησαν ενέδρα πολλές φορές στον δρόμο και τον χτύπησαν.

Καθώς συνέχιζαν να τον καταδιώκουν, έφυγε από την πόλη και πήγε να μείνει σε μια σπηλιά κοντά στην ακτή της Μεσογείου. Εκεί συντηρήθηκε στη ζωή τρώγοντας φυτά.

Η φήμη του διαδόθηκε σε όλη τη χώρα· έτσι, εξελέγη επίσκοπος Τουρώνης. Έζησε αποστολική ζωή και αυξήθηκε στη φιλανθρωπία και την ελεημοσύνη. Ο Κύριος ετέλεσε πολλά θαύματα δι' αυτού.

Κάποτε, περπατώντας στον δρόμο, είδε κάποιον να διακόπτει μια κηδεία και να εμποδίζει την οικογένεια του θανόντος από το να τον θάψει, ισχυριζόμενος ότι ο νεκρός τού χρωστούσε τετρακόσια δηνάρια. Ο άγιος πατέρας τον ικέτευσε να αφήσει το νεκρό σώμα, αλλά εκείνος αρνήθηκε. Ο άγιος Μαρτίνος προσευχήθηκε και δεήθηκε στον Θεό να φανερώσει την αλήθεια. Ο νεκρός αμέσως αναστήθηκε και επέπληξε τον άνθρωπο που ψευδώς τον κατηγορούσε, εκθέτοντας ενώπιον των παρισταμένων τα ψέμματά του. Ύστερα από αυτά, ο άδικος άνθρωπος πέθανε, και ο νεκρός που αναστήθηκε με τις προσευχές του αγίου Μαρτίνου, επέστρεψε στο σπίτι του και έζησε πολλά χρόνια.

Ο άγιος πατέρας, ολοκληρώνοντας τον διακεκριμένο βίο του, κοιμήθηκε εν ειρήνη.

*Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα δεκάτη πέμπτη του μηνός Χατούρ

1) Το μαρτύριο του αγίου Μαρίου-Μηνά του θαυματουργού.

1) Την ημέρα αυτή μαρτύρησε ο άγιος Μηνάς, ο ευλογημένος πιστός. Ο πατέρας του Ευδόξιος, διοικητής της Νικαίας, ήταν από την πόλη αυτή. Ο αδελφός του αγίου τον φθονούσε και τον κατηγορήσε ενώπιον του αυτοκράτορα. Ο αυτοκράτορας τον μετέθεσε στην Αφρική και τον διόρισε διοικητή σε όλες τις περιοχές της. Ο κόσμος χάρηκε, διότι ήταν φιλεύσπλαχνος και είχε φόβο Θεού.

Created with

 nitroPDF® professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Η μητέρα του Ευφημία αρχικά δεν είχε παιδιά. Κάποια ημέρα πήγε στην εκκλησία κατά την εορτή της Δεσποίνης ημών Παρθένου Μαρίας στην Άττριβη. Εκεί έβλεπε τα παιδιά να φορούν όμορφα ρούχα και να είναι με τους γονείς τους. Αναστέναξε και ικέτευσε με δάκρυα μπροστά από την εικόνα της Δεσποίνης ημών Παρθένου Μαρίας να πρεσβεύσει γι' αυτήν ενώπιον του αγαπημένου της Υιού, ώστε να της χαρίσει ένα παιδί. Τότε εξήλθε από την εικόνα φωνή, η οποία είπε: «Αμήν». Η Ευφημία αγαλλίασε γι' αυτό που άκουσε και κατάλαβε ότι ο Κύριος εισάκουσε τις προσευχές της. Όταν επέστρεψε στο σπίτι και είπε στον σύζυγό της τι είχε συμβεί, εκείνος απάντησε: «Ας γίνει το θέλημα του Θεού».

Ο Κύριος τους χάρισε ως παιδί τον άγιο, τον οποίο ονόμασαν Μηνά, σύμφωνα με τη φωνή που είχε ακούσει η μητέρα του. Όταν μεγάλωσε, οι γονείς του τον έμαθαν ανάγνωση και γραφή, και του έδωσαν χριστιανική αγωγή. Όταν έγινε έντεκα ετών, ο πατέρας του, σε προχωρημένη ηλικία, κοιμήθηκε. Μετά από τρία χρόνια κοιμήθηκε και η μητέρα του. Ο άγιος Μηνάς αφιερώθηκε στη νηστεία, την προσευχή και την εν γένει χριστιανική βιοτή. Λόγω της αγάπης όλων για τον ίδιο και τον πατέρα του, τοποθετήθηκε στη θέση του πατέρα του, χωρίς όμως να αφήσει την πίστη του.

Όταν ο Διοκλητιανός άρχισε τη δίωξη των χριστιανών και έδωσε διαταγή να λατρεύονται τα είδωλα, πολλοί μαρτύρησαν εις το όνομα του Κυρίου Χριστού. Ο άγιος Μηνάς παραιτήθηκε από τη θέση του και πήγε στην έρημο, όπου έμεινε επί πολλές ημέρες λατρεύοντας τον Θεό με όλη του την καρδιά.

Μια μέρα είδε τους ουρανούς να ανοίγουν, και μάρτυρες στεφανωμένους με ωραίους στεφάνους. Ύστερα άκουσε μια φωνή να λέει: «Όποιος υποβάλλεται σε βασανιστήρια εις το όνομα του Κυρίου Χριστού θα λάβει τους στεφάνους αυτούς». Μετά από αυτό επέστρεψε στην πόλη που προηγουμένως ήταν διοικητή, και ομολόγησε το όνομα του Κυρίου Χριστού. Γνωρίζοντας ότι ήταν από αρχοντική οικογένεια, προσπάθησαν να τον μεταστρέψουν από την πίστη του και του υποσχέθηκαν τιμές και ακριβά δώρα. Καθώς δεν άλλαξε στάση, τον φοβέρισαν με απειλές και ο διοικητής διέταξε να υποβληθεί σε βασανιστήρια. Όμως, ο αυτοκράτορας δεν μπόρεσε να τον κάνει να αρνηθεί την πίστη του στον Χριστό και τον έστειλε στον αδελφό του για να τον επηρεάσει, αλλά και εκείνος απέτυχε. Τελικά, ο αυτοκράτορας διέταξε να τον αποκεφαλίσουν με ξίφος, να ρίξουν το σώμα του στην πυρά και να σκορπίσουν τις στάχτες στον άνεμο. Το σώμα έμεινε στη φωτιά επί τρεις ημέρες και τέσσερις νύκτες, αλλά έμεινε αβλαβές.

Η αδελφή του ήλθε και, δίνοντας στους στρατιώτες πολλά χρήματα, την άφησαν να πάρει το σώμα. Το έβαλε σ' έναν σάκκο με φύλλα και αποφάσισε να πάει στην Αλεξάνδρεια, όπως την είχε συμβουλευσει προηγουμένως. Επιβιβάστηκε λοιπόν σ' ένα πλοίο με προορισμό την Αλεξάνδρεια μαζί με το σώμα του αδελφού της.

Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, θαλάσσια θηρία βγήκαν έξω από το νερό και επιτέθηκαν στους επιβάτες του πλοίου, οι οποίοι φοβήθηκαν πάρα πολύ και κατατρόμαξαν. Η αδελφή του αγίου προσευχήθηκε στον Κύριο και ζήτησε την πρεσβεία του αδελφού της. Ενώ οι επιβάτες ήταν φοβισμένοι, ξεπήδησε φωτιά από

τά το σώμα του αδελφού της και κατέκαυσε τα πρόσωπα των θηρίων. Βούτηξαν αμέσως στο νερό και, όταν ξαναφάνηκαν, η φωτιά τα κατέκαυσε και πάλι. Τελικά, ξαναβούτηξαν και δεν ξαναφάνηκαν πλέον.

Όταν το πλοίο έφθασε στην Αλεξάνδρεια, πλήθος κόσμου βγήκε προς υποδοχήν μαζί με τον πατέρα πατριάρχη. Μετέφεραν το ιερό σκήνωμα με ευλάβεια και τιμές, και εισήλθαν στην πόλη εορτάζοντας σεπτά. Το τοποθέτησαν στον ναό και μετά το τύλιξαν σε ακριβά σάβανα. Όταν έληξε η περίοδος των διωγμών, άγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε στον σεπτό πατριάρχη αββά Αθανάσιο τον Αποστολικό. Ο άγγελος τον μετέφερε την εντολή του Κυρίου να τοποθετήσουν το σκήνωμα του αγίου Μηνά επάνω σε μια καμήλα και να το βγάλουν έξω από την πόλη χωρίς κανείς να οδηγεί την καμήλα, αλλά να την ακολουθούν από απόσταση, έως ότου σταματήσει σε μέρος που ο Κύριος είχε ορίσει. Περιπατούσαν λοιπόν πίσω από την καμήλα, έως ότου έφθασαν στη λίμνη Μπαγιάντ της περιφέρειας Μάρριος. Εκεί άκουσαν μια φωνή να λέει: «Εδώ είναι ο τόπος όπου ο Κύριος επιθυμεί να τοποθετηθεί το σκήνωμα του αγαπημένου του Μηνά». Κατέβασαν το σκήνωμα και το τοποθέτησαν σε μια λάρνακα, την οποία απέθεσαν σε έναν όμορφο κήπο. Εκεί πολλά θαύματα τελέστηκαν διά του ιερού σκηνώματος.

Αργότερα ο πληθυσμός της Πενταπόλεως επαναστάτησε κατά των πόλεων που ήταν γύρω από την Αλεξάνδρεια. Ο κόσμος ήταν έτοιμος να αντιμετωπίσει τους Βερβερίνους, όταν ο διοικητής αποφάσισε να πάρει το σκήνωμα του αγίου Μηνά μαζί του ως σωτήρα και ισχυρό προστάτη του. Πήρε το σκήνωμα μυστικά, και με τις ευλογίες του αγίου κατατρόπωσε τους Βερβερίνους και γύρισε νικητής.

Ο διοικητής αποφάσισε να μην επιστρέψει το σκήνωμα του αγίου στη θέση του, και ήθελε να το πάρει στην Αλεξάνδρεια. Στον δρόμο του γυρισμού, πέρασαν από τη λίμνη Μπαγιάντ, την αρχική θέση του σκηνώματος του αγίου. Η καμήλα που μετέφερε το σκήνωμα γονάτισε και δεν ήθελε να προχωρήσει, παρότι τη χτυπούσαν συνεχώς. Μετέφεραν το σκήνωμα σε άλλη καμήλα, αλλά κι αυτή παρέμεινε σταθερή στη θέση της. Τελικά, ο διοικητής κατάλαβε ότι αυτό ήταν θέλημα Θεού. Έφτιαξε μια λάρνακα από ανθεκτικό ξύλο και τοποθέτησε μέσα της την ασημένια λάρνακα. Μετά την έβαλε στην αρχική της θέση και ζήτησε τις ευλογίες του αγίου Μηνά. Κατόπιν επέστρεψε στην πόλη του.

Όταν ο Κύριος θέλησε να αποκαλύψει τη θέση του σκηνώματος του αγίου Μηνά, το έκανε με τον εξής τρόπο: Υπήρχε εκεί στην έρημο ένας βοσκός. Μια μέρα ένα πρόβατο που είχε ψώρα γλίστρησε κι έπεσε στο νερό μιας πηγής που βρισκόταν κοντά στη θέση που ήταν το σκήνωμα του αγίου. Μετά, το πρόβατο βγήκε από το νερό και κυλίσθηκε στο χώμα που βρισκόταν στο μέρος εκείνο. Αμέσως το πρόβατο θεραπεύθηκε! Όταν ο βοσκός είδε το θαύμα αυτό, έμεινε έκπληκτος. Πήρε λίγο από το χώμα, το ανακάτεψε με νερό και άλειψε μ' αυτό κάθε πρόβατο που είχε ψώρα, καθώς και όσα είχαν άλλες ασθένειες. Αμέσως όλα θεραπεύθηκαν.

Τα νέα από τα θαύματα αυτά διαδόθηκαν σε όλες τις περιοχές της αυτοκρατορίας, μέχρι που τα έμαθε και ο αυτοκράτορας στην Κωνσταντινούπολη. Αυτός είχε μια μονάκριβη θυγατέρα, που έπασχε από λέπρα. Ο πατέρας της την έστειλε στον τόπο που φυλασσόταν το σκήνωμα του αγίου. Εκεί η κόρη, αφού

πληροφορήθηκε από τον βοσκό πώς συνέβησαν τα θαύματα, πήρε λίγο χώμα, πρόσθεσε νερό, άλειψε το σώμα της με αυτό, και κοιμήθηκε τη νύκτα εκεί.

Ενώ κοιμόταν, είδε στον ύπνο της τον άγιο Μηνά να λέει: «Να σηκωθείς νωρίς το πρωί και να σκάψεις στο μέρος αυτό· τότε θα βρεις το σώμα μου». Όταν ξύπνησε, διαπίστωσε ότι είχε θεραπευθεί. Άρχισε να σκάβει, όπως της είχε πει ο άγιος, και βρήκε το τίμιο σκήνωμα. Έστειλε μήνυμα στον πατέρα της λέγοντάς του τα νέα. Ο αυτοκράτορας χάρηκε πάρα πολύ, ευχαρίστησε τον Κύριο και δόξασε το όνομά Του. Μετά έστειλε ανθρώπους και χρήματα για να κτίσουν στο μέρος εκείνο ναό, του οποίου ο καθαγιασμός έγινε κατά τη δεκάτη πέμπτη του μηνός Μπαουνά.

Κατά τη βασιλεία τους, ο Αρκάδιος και ο Ονόριος έδωσαν εντολή να κτισθεί εκεί πόλη. Πλήθη ανθρώπων προσέρχονταν στον ναό αυτό ζητώντας τις πρεσβείες του ευλογημένου αγίου Μηνά. Ο Κύριος τον τίμησε με πολλά σημεία και θαύματα που τελέστηκαν διά του αγνού του σκηνώματος. Όταν οι Άραβες ήλθαν στην Αίγυπτο, μερικοί από αυτούς επιτέθηκαν στην πόλη και ο ναός καταστράφηκε· μόνο ερείπια απέμειναν. Όταν ο Μακαριώτατος πάπας Αλεξανδρείας αββάς Κύριλλος ΣΤ΄ χειροτονήθηκε πατριάρχης της Αποστολικής Έδρας του αγίου Μάρκου, ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερος να κτίσει μεγάλη μονή στην περιοχή αυτή (Μάρριος) επ' ονόματι του αγίου Μηνά. Για την ίδρυσή της ξόδεψε μεγάλο χρηματικό ποσό. Σήμερα υπάρχουν πολλές εκκλησίες εντός της μονής, τις οποίες επισκέπτονται πολλοί ορθόδοξοι πιστοί, που προσέρχονται εκεί για να λάβουν τις ευλογίες του αγίου και να προσευχηθούν. Ακόμη, αγόρασε μεγάλη έκταση γης τετρακοσίων στρεμμάτων περίπου και την περιέφραξε. Έκειρε πολλούς μοναχούς που ήταν κάτοχοι υψηλού επιπέδου επιστημονικής και θρησκευτικής παιδείας.

Οι πρεσβείες του αγίου Μαρτίου-Μηνά ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα δεκάτη έκτη του μηνός Χατούρ

- 1) Αρχή της νηστείας των Χριστουγέννων στην Κοπτική Εκκλησία.*
- 2) Ο καθαγιασμός του ναού του αγίου Ονουφρίου.*
- 3) Το μαρτύριο του αγίου Ιούστου του επισκόπου.*

1) Κατά τη σημερινή ημέρα αρχίζει η νηστεία των Χριστουγέννων στην Κοπτική μας Εκκλησία. Δεόμεθα στον Κύριό μας, ο οποίος μας έσωσε κατεβαίνοντας στη γη για να μας λυτρώσει από τα δεσμά της αμαρτίας, να μας βοηθήσει να πράττουμε κατά τη διάρκεια της αγίας αυτής νηστείας και καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας ό,τι είναι ευάρεστο σε Αυτόν.

2) Την αυτή ημέρα ετελέσθη ο καθαγιασμός του ναού του αγίου Ονουφρίου του ερημίτου, ο οποίος έζησε στο Ελ-Ζαχέρ, στην περιοχή του Καΐρου.

Created with

 nitroPDF® professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

3) Την αυτή ημέρα τελείται η μνήμη του μαρτυρίου του αγίου Ιούστου του επισκόπου, ο οποίος μαρτύρησε στα χέρια του ηγεμόνα Μαξίμου. Αφού ο άγιος υπεβλήθη σε φρικτά βασανιστήρια, έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου.

*Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα δεκάτη εβδόμη του μηνός Χατούρ

1) Η κοίμηση του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

1) Την ημέρα αυτή κοιμήθηκε ο μέγας άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Γεννήθηκε στην Αντιόχεια γύρω στο έτος 347 μ.Χ. από πλούσιο πατέρα, που λεγόταν Σεκούνδος, και ευσεβή μητέρα, που λεγόταν Ανθούσα. Του έδωσαν καλή ανατροφή, σύμφωνη με τη χριστιανική παράδοση. Αργότερα πήγε στην Αθήνα, όπου μελέτησε την ελληνική σοφία σε μία από τις Σχολές της. Ξεπέρασε πολλούς στη μόρφωση και την αρετή. Εγκατέλειψε τη ματαιότητα του κόσμου και έγινε μοναχός σε νεαρή ηλικία σε μία από τις μονές της περιοχής. Είχε έναν φίλο ονόματι Βασίλειο, ο οποίος είχε γίνει μοναχός στην ίδια μονή πριν από αυτόν. Οι δύο φίλοι είχαν τα ίδια ενδιαφέροντα και ασκούσαν πολλές αρετές.

Όταν κοιμήθηκε ο πατέρας του, ο άγιος Ιωάννης δεν κράτησε τίποτε από την πατρική περιουσία, αλλά έδωσε την κληρονομιά του στους πτωχούς και τους ενδεείς. Μετά έζησε ασκητικό βίο γεμάτο πνευματικό αγώνα.

Στη μονή υπήρχε ένας Σύρος ερημίτης ονόματι Ησύχιος, ο οποίος μία νύκτα είδε τους αποστόλους Πέτρο και Ιωάννη να εισέρχονται στον χώρο του Χρυσοστόμου. Ο απόστολος Ιωάννης έδωσε στον Χρυσόστομο μία Αγία Γραφή λέγοντάς του: «Μη φοβάσαι· όποιον δέσεις θα μένει δεμένος, και όποιον λύσεις θα είναι λυμένος». Μετά από αυτό ο γέρον ερημίτης κατάλαβε ότι ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θα γινόταν ένας ποιμένας πλήρης πίστεως.

Η χάρη του Κυρίου πλημμύρισε τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, ώστε να συγγράψει ομιλίες και λογους, και να ερμηνεύσει πολλά βιβλία από την εποχή ακόμη που ήταν διάκονος. Στον βαθμό του διακόνου τον είχε χειροτονήσει ο πατριάρχης Αντιοχείας άγιος Μελέτιος. Αργότερα χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον άγιο Φλαβιανό, διάδοχο του αγίου Μελετίου, με την καθοδήγηση από άγγελο Κυρίου.

Όταν ο κοιμήθηκε ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νεκτάριος, ο αυτοκράτορας Αρκάδιος κάλεσε τον άγιο Ιωάννη και τον έκανε πατριάρχη. Κατά τη διάρκεια της πατριαρχείας του ποίμαινε με τρόπο αποστολικό. Συνέχισε να διδάσκει, να κηρύττει και να ερμηνεύει τα βιβλία της Εκκλησίας, παλαιά και νέα. Επέπληττε με τόλμη τους αμαρτωλούς και τους πλουσίους, χωρίς να υπολογίζει την εξουσία ή τον πλούτο τους.

Η αυτοκράτειρα Ευδοξία, σύζυγος του αυτοκράτορα Αρκαδίου, ήταν πολύ φιλοχρήματη. Απέσπασε με τη βία έναν κήπο που ανήκε σε μία πτωχή χήρα. Η χήρα παραπονέθηκε γι' αυτό στον άγιο, ο οποίος πήγε στην αυτοκράτειρα και, αφού την επετίμησε, της ζήτησε να επιστρέψει τον κήπο στην κάτοχό του. καθώς η Ευδοκία δεν τον υπάκουσε, της απαγόρευσε να πηγαίνει στην εκκλησία και να κοινωνεί των Αχράντων Μυστηρίων. Η Ευδοκία εξοργίσθηκε και συγκάλεσε Σύνοδο από επισκόπους τους οποίους ο άγιος Ιωάννης είχε προηγουμένως α. φορίσει εξαιτίας των πονηρών τους έργων και της κακοδιαχείρισής τους. Αυτοί λοιπόν καταδίκασαν τον άγιο σε εξορία. Τόπος της εξορίας του ήταν η νήσος Πραίνετος της Προποντίδας, αλλά η εξορία του δεν διήρκεσε περισσότερο από μία νύκτα! Ο λαός εξαγριώθηκε και συγκεντρώθηκε γύρω από τα αυτοκρατορικά ανάκτορα, απαιτώντας την επιστροφή του πατριάρχου. Ενώ οι πιστοί ήταν βαθιά λυπημένοι για τον δίκαιο ποιμένα του, έλαβε χώρα μεγάλος σεισμός, ο οποίος σχεδόν κατέστρεψε την πόλη, τρομοκρατώντας τους πάντες. Οι πιστοί θεώρησαν ότι ο σεισμός αυτός ήταν σημείο της οργής του Κυρίου, η οποία προκλήθηκε λόγω της εξορίας του αγίου. Η Ευδοξία τaráχθηκε και η ψυχή της βασανιζόταν· έτσι, πήγε εσπευσμένα στον σύζυγό της, ζητώντας του να επαναφέρει από την εξορία τον άγιο. Με το που έλαμψε το φως του ποιμένα στο ποίμνιό του, η λύπη των πιστών μεταβλήθηκε σε χαρά και ο θρήνος έδωσε τη θέση του σε άσματα χαράς και αγαλλιάσεως.

Εντούτοις, η αλλαγή της κατάστασης δεν κράτησε για πολύ. Σε μια μεγάλη πλατεία δίπλα στον ναό της Αγίας Σοφίας είχε στηθεί ένα άγαλμα της αυτοκράτειρας Ευδοξίας από ασήμι. Κατά την ημέρα των εγκαινίων του αγάλματος, μερικοί χυδαίοι άνθρωποι χόρευαν έξαλλα, έπαιζαν τυχερά παιχνίδια, και στο τέλος επιδόθηκαν σε ανηθικότητες και ακολασία. Ο άγιος Ιωάννης, από το ζήλο του να συγκρατήσει την εξάπλωση της ανηθικότητας, στηλίτευσε τους ανθρώπους αυτούς στις ομιλίες του, δείχνοντας θαρραλέα την αποδοκιμασία του για τη συμπεριφορά τους. Οι εχθροί του εκμεταλλεύθηκαν τον ζήλο του και τον κατηγορήσαν ενώπιον της αυτοκράτειρας επειδή ο άγιος είχε πει: «Η Ηρωδιάδα σηκώθηκε και χόρευσε και ζήτησε την κεφαλή του Ιωάννου του Βαπτιστού επί πίνακι (σε πιάτο)». Η σκληρή αυτή κατηγορία έδωσε στην αυτοκράτειρα μια καλή αφορμή για να τον καταδικάσει σε εξορία. Έδωσε μάλιστα εντολή στους στρατιώτες που θα τον φρουρούσαν κατά τη μετάβασή του στην εξορία να μην τον αφήσουν σε ησυχία. Έτσι, τον πήγαιναν συνεχώς από δω κι από κει, έως ότου έφθασαν στην πόλη Κόμανα, όπου η υγεία του χειροτέρευσε· εκεί, κοιμήθηκε εν ειρήνη κατά το έτος 407 μ.Χ. Κατά τη βασιλεία του Θεοδοσίου Β', γιου του αυτοκράτορα Αρκαδίου (ο οποίος είχε εξορίσει τον άγιο Ιωάννη), το σκήνωμα του αγίου Ιωάννη μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου τοποθετήθηκε στον ναό των Αγίων Αποστόλων.

*Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας.
Αμήν.*

Ημέρα δεκάτη ογδόη του μηνός Χατούρ

- 1) Το μαρτύριο των αγίων γυναικών Ταρασίας και Ιουνίας.
- 2) Το μαρτύριο του αγίου αποστόλου Φιλίππου.

1) Την ημέρα αυτή μαρτύρησαν οι δύο άγιες γυναίκες Ταρασία και Ιουνία. Η Ταρασία ήταν κόρη του ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Αδριανού, ο οποίος, λόγω της μεγάλης του αγάπη προς αυτήν, της έκτισε ειδικά γι' αυτήν ένα μικρό δωμάτιο, όπου θα μπορούσε να κλείνεται και να βρίσκεται μακριά από τους ανθρώπους.

Η Ταρασία σκεπτόταν αδιαλείπτως τη ματαιότητα του κόσμου και το τέλος της ζωής. Νυχθημερόν ζητούσε καθοδήγηση προς τον ορθό δρόμο. Μια νύκτα είδε σε όραμα ένα πρόσωπο να της λέει: «Φέρε την παρθένο Ιουνία, κόρη του Φιλοσφαίρωνος, και θα σε διδάξει τον δρόμο του Κυρίου». Όταν η Ταρασία ξύπνησε, η ψυχή της αγαλλίασε και έστειλε να ειδοποιήσουν την Ιουνία, η οποία ήρθε αμέσως. Η πριγκήπισσα Ταρασία υποδέχθηκε την Ιουνία, υποκλίθηκε μπροστά της και την αγκάλιασε.

Η Ιουνία άρχισε να της λέει σχεικά με τον λόγο της σάρκωσης του Υιού του Θεού, ξεκινώντας από τη δημιουργία του Αδάμ και το πώς έγινε η έξωσή του από τον Παράδεισο, και συνέχισε με τον Κατακλυσμό και την ανακαίνιση της Δημιουργίας, την αιτία της ειδωλολατρίας, την εμφάνιση του Θεού στον Αβραάμ, την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, το πώς οι προφήτες κήρυξαν την έλευση του Υιού του Θεού, την κατάβασή Του από τους ουρανούς και τη σάρκωσή Του εκ της Παρθένου, και, τέλος, για τη λύτρωση του κόσμου από τα χέρια του σατανά. Κατέστησε σαφές στην Ταρασία τι θα απολαύσουν οι θεοσεβείς, δηλαδή ουράνια χάρη στην αιώνια ζωή. Όταν η παρθένος πριγκήπισσα τα άκουσε όλα αυτά, η ψυχή της αγαλλίασε στον ύψιστο βαθμό. Οι λόγοι της Ιουνίας ήταν γλυκύτεροι κι από το μέλι στ' αυτιά της Ταρασίας, η οποία πίστεψε αμέσως στον Κύριο Ιησού Χριστό, στον Οποίο ανήκει η δόξα. Οι δύο παρθένοι πρόσφεραν νυχθημερόν λατρεία νηστεύοντας και προσευχόμενες. Μια νύκτα είδαν σε όνειρο τον Κύριο Χριστό και τη μητέρα του, την Παρθένο Μαρία. Ο Κύριος έθεσε το χέρι Του επάνω στα κεφάλια τους και τις ευλόγησε.

Εν τω μεταξύ, ο πατέρας της Ταρασίας, ο αυτοκράτορας Αδριανός, είχε πάει στον πόλεμο. Όταν επέστρεψε, η κόρη του είχε αρραβωνιασθεί, με σκοπό τον γάμο. Πριν από τη γαμήλια τελετή, ο πατέρας ζήτησε από την κόρη να προσφέρει θυμίαμα στον θεό Απόλλωνα προτού αρχίσει να ετοιμάζεται για τον γαμπρό. Εκείνη του είπε: «Πατέρα, πώς μπορείς να αφήνεις τον Θεό ουρανού και γης και να προσκυνείς τα βδελυρά είδωλα; Γύρνα, πατέρα μου, στον Θεό, ο Οποίος σε δημιούργησε και στα χέρια του Οποίου είναι η ζωή και ο θάνατός σου».

Όταν ο Αδριανός άκουσε τα λόγια αυτά από την κόρη του, που δεν τα είχε ξανακούσει ποτέ πριν, ρώτησε ποιος της τα δίδαξε όλα αυτά. Του είπαν ότι εκείνη που της πήρε τα μυαλά ήταν η κόρη του Φιλοσφαίρωνος Ιουνία. Τότε διέταξε να καούν και οι δύο. Οδήγησαν τις παρθένους έξω από την πόλη ενώ εκείνες

φορούσαν ακόμη τα όμορφα ρούχα τους και τα κοσμήματά τους. Οι δούλοι τους και οι θεραπευνίδες τους έκλαιγαν. Όλοι οι κάτοικοι της πόλης λυπούνταν τα νειάτα των δύο αυτών αγίων γυναικών και τους ζητούσαν να υποταχθούν στο θέλημα του αυτοκράτορα και να προσφέρουν θυμίαμα στα είδωλα, όμως εκείνες αρνούσαν. Όταν έσκαψαν το λάκκο και άναψαν τη φωτιά, οι δύο άγιες κράτησαν η μία το χέρι της άλλης και έπεσαν μαζί στη φωτιά. Στάθηκαν όρθιες στη φωτιά, έστρεψαν τα πρόσωπά τους προς την Ανατολή και προσευχήθηκαν, κάτι που είδαν πολλοί. Όταν πια η φωτιά έσβησε, μερικοί πιστοί που βρίσκονταν εκεί πήγαν να πάρουν τα σώματά των δύο παρθένων. Τα βρήκαν να είναι κολλημένα το ένα επάνω στο άλλο, ενώ τα ρούχα τους και τα κοσμήματά τους δεν είχαν καεί. Έκρυσαν τα σώματά τους σε ασφαλές μέρος μέχρι το τέλος των διωγμών και μετά έκτισαν μεγάλο ναό προς τιμήν τους.

Η μητέρα των δύο αυτών αγίων ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα κατά το έτος 80 μ.Χ. μαρτύρησε ο άγιος απόστολος Φίλιππος, ένας εκ των δώδεκα μαθητών. Του έλαχε ο κλήρος να πάει στην Αφρική και στις γύρω περιοχές. Πήγε και κήρυξε εις το όνομα του Κυρίου Χριστού. Εκεί τέλεσε πολλά σημεία και θαύματα, τα οποία εξέπληξαν τον τοπικό πληθυσμό.

Αφού οδήγησε τους κατοίκους των περιοχών στη γνώση του Θεού, βεβαιώνοντάς τους στην πίστη, πήγε στην Ιεράπολη, όπου επίσης οδήγησε τους ανθρώπους στη γνώση του Θεού.

Όμως, όσοι δεν πίστευσαν έκαναν όλοι μαζί συμβούλιο για να τον φονεύσουν, κατηγορώντας τον για απείθεια στη διαταγή του βασιλιά να απαγορεύεται σε κάθε ξένο η είσοδος στην πόλη. Πήδησαν επάνω του και τον συνέλαβαν, εκείνος όμως τους είπε χαμογελαστός: «Γιατί μένετε μακριά από την αιώνια ζωή και γιατί δεν σκέπτεστε τη σωτηρία των ψυχών σας;». Αλλά αυτοί δεν έδιναν καμμία σημασία στα λόγια του· αντιθέτως, τον υπέβαλαν σε φρικτά βασανιστήρια και τον σταύρωσαν με το κεφάλι προς τα κάτω. Κατά τη διάρκεια της σταύρωσης έγινε σεισμός. Ο κόσμος τρομοκρατήθηκε και άρχισε να τρέχει μακριά. Κάποιοι πιστοί πήγαν στο σημείο της σταύρωσης και θέλησαν να αποκαθλώσουν από τον σταυρό τον άγιο, αλλά εκείνος τους ζήτησε να τον αφήσουν σταυρωμένο, ώστε να τελειώσει τον αγώνα του και να λάβει τον στέφανο του μαρτυρίου. Άφησε την ψυχή του στα χέρια του Χριστού και έλαβε τον στέφανο της αιωνίου δόξης κατά το έτος 80 μ.Χ. Ετάφη εκεί που μαρτύρησε.

Κατά τον έκτο αιώνα μ.Χ. μεταφέρθηκε στη Ρώμη το σκήνωμα του αγίου Φιλίππου, διά του οποίου ο Κύριος ετέλεσε πολλά σημεία και θαύματα.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα δεκάτη ενάτη του μηνός Χατούρ

- 1) *Ο καθαγιασμός του ναού των αγίων Σεργίου και Βάκχου.*
- 2) *Μνήμη του κηρύγματος του αγίου αποστόλου Βαρθολομαίου.*

1) Την ημέρα αυτή έγινε ο καθαγιασμός του ναού των αγίων Σεργίου και Βάκχου στην πόλη Ρουσαφά. Όταν μαρτύρησε ο άγιος Σέργιος στην πόλη αυτή, ¹ μερικοί πιστοί παρέλαβαν το σώμα του, το ετοίμασαν για την ταφή, το φύλαξαν στο σπίτι τους και άναψαν μπροστά του λαμπάδες και καντήλια. Όταν η περίοδος των διωγμών έλαβε τέλος, έβγαλαν από το σπίτι το σκήνωμα του αγίου και έκτισαν μεγάλο ναό προς τιμήν του. Κατά την ημέρα του καθαγιασμού του ναού συγκεντρώθηκαν δεκαπέντε επίσκοποι και συμμετείχε πλήθος λαού. Όταν το σκήνωμα του αγίου μεταφερόταν μέσα στον ναό, μυρόβλυσε, και πολλοί ασθενείς που με πίστη αλείφθηκαν με το μύρο αυτό θεραπεύθηκαν.

Η ευλογία του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα τελείται η μνήμη του αγίου Βαρθολομαίου, ² ενός των δώδεκα αποστόλων, ο οποίος κήρυξε στην όαση Αλ-Καργά και οδήγησε τον κόσμο στη γνώση του Θεού.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

Ημέρα εικοστή του μηνός Χατούρ

- 1) *Η κοίμηση του αγίου Ανιανού, δευτέρου πάπα Αλεξανδρείας.*
- 2) *Ο καθαγιασμός του ναού του πρίγκηπος Θεόδωρου, γιου του Ιωάννου Ελ-Σοτμπ, και του ναού του πρίγκηπος Θεοδώρου Ελ-Μισρέκε.*

1) Την ημέρα αυτή κατά το έτος 86 μ.Χ. κοιμήθηκε ο άγιος πατέρας αββάς Ανιανός, δεύτερος πάπας Αλεξανδρείας, ο οποίος ήταν από την ίδια πόλη. Οι γονείς του ήταν ειδωλολάτρες. Ο ίδιος ασκούσε το επάγγελμα του μπαλωματή. Όταν ο απόστολος και ευαγγελιστής Μάρκος έφθασε στην Αλεξάνδρεια, συνέβη, θείω θελήματι, να σκοντάψει και να σκισθεί το σανδάλι του. Το έδωσε λοιπόν στον Ανιανό να το επιδιορθώσει. Όταν ο Ανιανός πίεσε το σουβλί στο σανδάλι, το σουβλί τρύπησε πέρα ως πέρα το σανδάλι και του τραυμάτισε το δάκτυλο. Ούρλιαξε από τον πόνο λέγοντας στα ελληνικά «Είς Θεός» («Ένας Θεός»). Ακούγοντάς τον ο

¹ Το μαρτύριό του περιγράφεται αναλυτικά στη δεκάτη του μηνός Μπάμπα.

² Το μαρτύριό του περιγράφεται αναλυτικά στην πρώτη του μηνός Τουτ.

άγιος Μάρκος να μνημονεύει το όνομα του Κυρίου, δόξασε τον Κύριο Χριστό. Μετά πήρε χόμα από κάτω, το έφτυσε, και το έβαλε στο τραυματισμένο δάκτυλο του αγίου Ανιανού, που θεραπεύθηκε αμέσως.

Ο Ανιανός εντυπωσιάστηκε. Πήρε τον άγιο Μαρκο στο σπίτι του, ζήτησε να μάθει το όνομά του, την πίστη του, και από πού είχε έλθει. Ο απόστολος του είπε για τα βιβλία των προφητών αναφορικά με τον Κύριο Ιησού Χριστό, για το μυστήριο της σαρκώσεώς Του, τον θάνατό Του, την Ανάστασή Του και την επιτέλεση θαυμάτων στο άγιο όνομά Του.

Ο νους του Ανιανού φωτίστηκε, και πίστευσε στον Κύριο Ιησού Χριστό, καθώς και όλοι οι οικείοι του. Βαπτίσθηκαν όλοι εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και εξεχύθη η Θεία Χάρις επ' αυτών. Εξακολούθησαν να ακούν τις διδαχές του αποστόλου Μάρκου, ο οποίος τους δίδαξε τα δόγματα της Εκκλησίας, τις διατάξεις και τους κανόνες της.

Όταν ο άγιος Μάρκος αποφάσισε να πάει στην Πεντάπολη, χειροτόνησε τον Ανιανό πατριάρχη Αλεξανδρείας, κατά το 64 μ.Χ. Ο άγιος Ανιανός συνέχισε να κηρύττει και να βαπτίζει ανθρώπους της πόλης κρυφά, ενισχύοντάς τους στην πίστη τους στον Κύριο Ιησού Χριστό. Το σπίτι του το έκανε εκκλησία· λέγεται μάλιστα ότι είναι εκείνη που είναι γνωστή ως η εκκλησία του αγίου Μάρκου του μάρτυρος, η οποία υπάρχει έως της σήμερα στην Αλεξάνδρεια στο όνομα του αγίου Μάρκου. Ο άγιος Ανιανός, αφού έμεινε στον θρόνο του αγίου Μάρκου επί εικοσιδύο έτη, κοιμήθηκε εν ειρήνη.

Οι προσευχές του ας είναι μαζί μας. Αμήν.

2) Την αυτή ημέρα μνημονεύουμε τον καθαγιασμό των ναών δύο αγίων: του πρίγκηπος Θεοδώρου Ελ-Σοτμπ, γιου του Ιωάννου, και του πρίγκηπος Θεοδώρου Ελ-Μισρέκε.³

Οι προσευχές τους ας είναι μαζί μας, και ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός μας. Αμήν.

---

³ Η μνήμη του μαρτυρίου του πρίγκηπος Θεοδώρου Ελ-Σοτμπ τελείται την εικοστή του μηνός Αμπίμπ, και του μαρτυρίου του πρίγκηπος Θεοδώρου Ελ-Μισρέκε τη δωδεκάτη του μηνός Τούμπαχ.